

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Διεύθυνση Γραφείου: Σωκράτους 79 - 81 Αθήνα 104 32, Τηλ. 52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' - ΧΡΟΝΟΣ 22ος - ΤΕΥΧΟΣ 108, ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1998

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

«Ήταν μια ιδέα και την δημοσιεύουμε. Μας είπαν ονειροπόλους, «τέτοιες δουλειές δεν γίνονται με εράνους».

Και όμως όλα γίνονται, αρκεί να υπάρχει θέληση το Κράτος είμαστε εμείς. Ο ΕΟΤ είμαστε εμείς. Το Υπουργείο Εσωτερικών, ο Νομάρχης, οι Αρχές του τόπου είμαστε εμείς ο απλός, ο ανώνυμος, ο φιλότιμος λαός της Κουκουβίστας.

Σήμερα ο Σύνδεσμός μας δέχθηκε την υπόσχεση από το συμβούλο του Συνδέσμου Παναγ. Σκεπετάρη ότι θα συμμετάσχει στη δαπάνη ανεγέρσεως του Ξενώνα με 50.000. Πρώτο «θύ-

μα» της καιάς ιδέας, πρώτος ιδεαλιστής που ξέρει ότι όσα έγιναν σ' αυτό τον τόπο δεν οφείλονται μόνο στους μεγάλους ευεργέτες του Έθνους, αλλά στους απλούς ανθρώπους.

Περιμένουμε τη συνέχεια...».

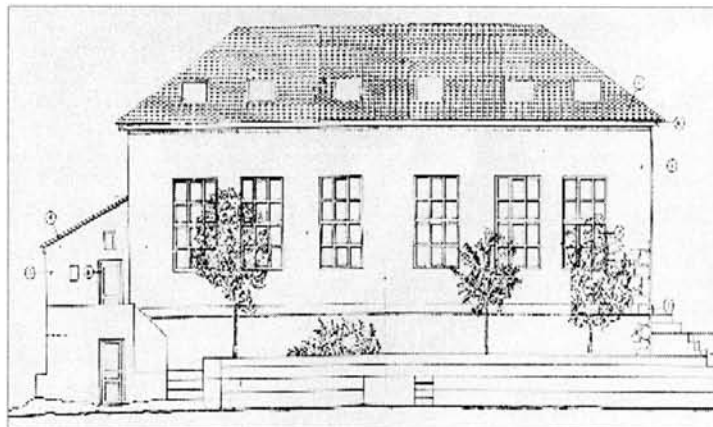
Αυτά γράψαμε τον Οκτώβριο του 1977 (τεύχος 12, σελ. 148), αλλά η ιδέα δεν καρποφόρησε.

Τώρα βρισκόμαστε μπροστά σε άλλη πρόταση.

Το χωριό μας είχε την τύχη να βρίσκεται στο πέρασμα του Ευρωπαϊκού μονοπατιού των Μεγάλων διαδρομών. Τα σημάδια της διαδρομής έχουν χαραχθεί πριν από πολλά χρόνια σε «μανδρότοιχους». Η διαδρομή του στην Ελλάδα αρχίζει από την Φλώρινα και καταλήγει στο Γύθειο (περισσότερα στη σελ. 179).

Κατά μήκος λοιπόν του Ευρωπαϊκού μονοπατιού (Ε4) και για το τμήμα από Αρτοτίνα μέχρι Δελφούς όπου δεν υπάρχουν ξενοδοχειακά καταλύματα προ-

βλέπεται η μετατροπή σε ξενώνες τεσσάρων πέτρινων κτιρίων που είχαν κατασκευασθεί για σχολεία και σήμερα ελλείπει παιδιών δεν λειτουργούν και ανήκουν ιδιοκτησιακά σε Κοινότητες.

Το σχέδιο από τη μελέτη μερικής μετατροπής του σχολείου

Ένα από τα παλιά αυτά κτίρια που δεν λειτουργούν πλέον ως σχολεία είναι και το δικό μας για το οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση σε συνεργασία με τον ΕΟΤ ενέταξε στο πρόγραμμα «ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΟΡΕΙΝΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ» και εκπόνησε σχέδιο μερικής μετατροπής του σε Ξενώνα. Σύμφωνα με το σχέδιο αυτό προβλέπεται η δημιουργία 17 κλινών εμβαδού 200

μ2 στο β' όροφο του κτιρίου με ανύψωση των τοιχών του υπάρχοντος κτιρίου κατά 80 - 100 εκατοστά και μείωση του ύψους των αιθουσών, που υπάρχουν σήμερα.

Επίσης κατάρτισε σχέδιο διαμόρφωσης του περιβάλλοντος χώρου μ² 1.500. Καθώς και λειτουργία ηλεκτροπαραγωγού ζεύγος 25 kv. Η είσοδος στα κρεβάτια θα είναι από τη βόρεια πλευρά (Χαμηλαίικα) και η μεγάλη αίθουσα καθώς και ο διάδρομος εισόδου παραμένουν ανέπαφα στην κατάσταση που είναι σήμερα.

Υστερα από αυτή την πρόταση ανοίγει ο φάκελλος δημιουργίας ξενώνα. Εκείνοι που συνέλαβαν την ιδέα της μερικής μετατροπής του Σχολείου σε Ξενώνα (Νομαρχία, ΕΟΤ) ισχυρίζονται ότι είναι ένα έργο στο κέντρο του χωριού που θα αλλάξει το πρόσωπο του γιατί δημιουργείται ένας ζωντανός παραδοσιακός

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από 1η σελίδα

χώρος που θα εξυπηρετεί τους επισκέπτες του χωριού θα προσφέρει κατάλυμα για χαλάρωση αλλά και ορμητήριο για εκδρομές στα ψηλά και επιβλητικά βουνά μας. Θα εξασφαλίσει ζωή και κίνηση στο χωριό, χειμώνα-καλοκαίρι. Προβλέπουν μάλιστα ότι το έργο θα δώσει νέα πνοή στο χώρο της πλατείας γιατί θα διατηρηθεί η φυσιογνωμία του κτιρίου και η δόμηση του θα εναρμονίζεται με το φυσικό περιβάλλον. Δεν θα αλλάξει η εξωτερική του μορφή και η όλη εργασία θα γίνει με παραδοσιακά υλικά, πέτρες, πλάκες, κεραμίδια κ.λ.π.

Το Κοινοτικό μας Συμβούλιο εξετίμησε τα πλεονεκτήματα της πρότασης δημιουργίας ξενώνα και βλέποντας ότι το χωριό οδηγείται στη συρρίκνωση και την αποκοπή από τον άλλο κόσμο με έγγραφο του προς την Νομαρχία Φωκίδας γνώρισε ότι αποδέχεται την πρόταση της μερικής μετατροπής.

Ένα τμήμα των κατοίκων μας, έχουν αντίθετη γνώμη γι' αυτό συγκέντρωσε 108 υπογραφές από χωριανούς και φίλους του χωριού και μας κατέθεσε την ακόλουθη διαμαρτυρία:

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Οι υπογραφόμενοι Καλοσκοπιτές, διαμαρτυρόμαστε για την απόφαση που ελήφθη από το Κοινοτικό Συμβούλιο της Κοινότητας Καλοσκοπής, για τη μετατροπή του ΣΧΟΛΕΙΟΥ του χωριού, σε ξενώνα ή ξενοδοχείο.

Ζητάμε την ΑΜΕΣΗ ανάκληση της απόφασης αυτής για τους εξής λόγους:

1) Θεωρούμε ότι προσβάλλει κατάφορα τη πολιτιστική μας κληρονομιά, δεδομένου ότι το ΣΧΟΛΕΙΟ αυτό υπήρξε το φυτώριο προσωπικοτήτων του πνεύματος, της επιστήμης, των τεχνών και του εμπορίου, πανελληνίας και διεθνούς ακτινοβολίας.

2) Από αρχιτεκτονικής και αισθητικής πλευράς, ο χώρος της πλατείας με δίδυμο-επίκεντρο, ΣΧΟΛΕΙΟ - ΕΚΚΛΗΣΙΑ, αποτελεί μοναδικό κόσμημα ανεπανάληπτης αξίας για το χωριό μας.

3) Αισθανόμαστε ότι η απόφαση αυτή πληγώνει αγιάτρευτα το συναισθηματικό μας κόσμο γιατί το παλιό σχολείο μας σε καμία περίπτωση δεν είναι ένα ερειπωμένο και εγκαταλειμμένο κτίριο αλλά ένα εν δυνάμει σχολείο, αφού λειτουργεί σαν ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ και ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ και κουβαλάει έτσι τις μνήμες και την ιστορία του τόπου μας στο διάβα του χρόνου. Και

4) Είμαστε όλοι εμείς, υπέρμαχοι της δημιουργίας ενός κοινοτικού ξενώνα στο χωριό μας και πάνω σ' αυτό υπάρχουν πολλές προτάσεις που όλοι μαζί μπορούμε δημιουργικά να συζητήσουμε και να βρούμε λύσεις.

Καλοσκοπή 1η Μαΐου 1998
ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ
(Ακολουθεί ονομαστική κατάσταση)

Από το βουλευτή Φωκίδας Δημήτρη Θάνο
λάβουμε το παρακάτω ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ:
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΟΡΕΙΝΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ

Προϋπολογισμός: 802 εκ.

Το Πρόγραμμα περιλαμβάνει τα εξής έργα:

1. Μετατροπή των Δημοτικών Σχολείων του Πανουργιά και της Καλοσκοπής σε Ξενώνες. Προϋπολογισμός 244 εκ.

Διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου των σχολείων αυτών με προϋπολογισμό 16 εκ.

2. Μετατροπή των Δημοτικών Σχολείων Πενταγίων και Αλποχωρίου σε Ξενώνες. Προϋπολογισμός 293 εκ.

Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου των σχολείων 49 εκ.

3. Επισκευή Καταφυγείου Γραμμένης Οξυάς, δημιουργία Καταφυγείου Ανάγκης στη Γκιώνα (θέση Πυραμίδα) και σήμανση των Μονοπατιών Ε4 και των τοπικών Μονοπατιών. Προϋπολογισμός 195 εκ.

4. Μελέτες Μονοπατιών - προϋπολογισμός 5 εκ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

- Το Μονοπάτι Ε4 έχει τη διαδρομή Γραμμένη Οξυά - Αρτοτίνα - Αθ. Διάκος - Μουσούνισα - Πανουργιάς - Καλοσκοπή - Βάργιανη - Αγόριανη - Δελφοί.

- Υπάρχουν δύο (2) Τοπικά Μονοπάτια: α) Καλοσκοπή - Γκιώνα - Ρεκκά - Προσήλιο.

β) Αλποχώρι - Πενταγιοί - Τρίστενο - Βαρδούσια.

- Η σήμανση των μονοπατιών περιλαμβάνει πινακίδες, ταμπέλες, κίονες κ.λ.π.

- Φορέας υλοποίησης του έργου είναι η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΩΚΙΔΑΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Προς: Το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος «Η Αγία Τριάς».

Κύριε πρόεδρε,

Χαίρομαι που επικοινωνώ για δεύτερη φορά με το δελτίο σας που με αγάπη το παρακολουθώ τα τελευταία χρόνια και δεν παύω να το θεωρώ από τα καλύτερα της κατηγορίας των εντύπων που αναφέρονται σε θέματα διαφύλαξης της πολιτιστικής κληρονομιάς των χωριών μας και σκοπό έχουν να προστατέψουν τη φυσιογνωμία της επαρχίας από ξενόφερτα στοιχεία. Η πρώτη μου επιστολή δημοσιεύθηκε στο τεύχος 102 σελ. 54.

Για τη σημερινή μου επικοινωνία μαζί σας πήρα αφορμή από το σχόλιό σας για τη σωστή χρήση του προφορικού λόγου από το χωριανό σας ηθοποιό Ταξιάρχη Φοίβο και να τονίσω ότι εκτός από την επιμέλεια και το ενδιαφέρον που πρέπει να επέδειξε για μάθηση και καλλιέργεια ο εξαίρετος ηθοποιός, σημαντικές πρέπει να ήταν στη σταδιοδρομία του και οι παραινέσεις και οδηγίες των παλιών δασκάλων που αγωνίζονταν να μεταδώσουν στους μαθητές όχι μόνο τη γνώση των μαθηματικών (αριθμητικής), ιστορίας, κ.λ.π. αλλά και την αγάπη για την καλλιγραφία, τη βυζαντινή μουσική (ψάλτες) καθώς και τη σωστή άρθρωση των λέξεων. Αυτά βέβαια πέρα από τη μεγάλη προσπάθεια δημιουργίας ήθους και ανθρωπιάς.

Με την ευκαιρία όμως θέλω να κάνω και μια σημαντική επισήμανση, γιατί στο δελτίο δε στέλνουν συνεργασία και δεν αναπτύσσουν λαογραφικά θέματα κυρίως, οι τόσο πνευματικοί σας άνθρωποι (δασκάλοι, καθηγητές); Σε κάθε έκδοση του δελτίου σας πρέπει να υπάρχουν 2-3 σελίδες με λαογραφικό ή ιστορικό περιεχόμενο.

Ευχαριστώ και πάλι για τη φιλοξενία. Αθήνα 10.6.1998
ΠΑΝΑΓ. ΓΚΙΚΑΣ

Συνταξιούχος εκπαιδευτικός

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΜΟΝΟΠΑΤΙΟΥ

της Λεονί Σταφυλά

Η επιλογή για τις διακοπές, ας πούμε ότι φέτος θα είναι διαφορετική. Εγκαταλείπουμε πολυσύχναστα νησιά και τη θάλασσα, για να στραφούμε προς το βουνό. Εκεί, έτσι κι αλλιώς οι δυνατότητες για κάτι άλλο είναι απεριόριστες. Οι διακοπές δεν είναι πια ατέλειωτες ώρες στον ήλιο και στη συνέχεια αμέτρητα σφηνάκια σε ασφυκτικά γεμάτα μπαρ. Είναι άσκηση και σπορ, είναι φυσική ζωή, είναι κάποια γλυκιά απομόνωση και ηρεμία.

Και επιπλέον μπορούν να μας φέρουν σε άμεση επαφή με την ελληνική φύση και μάλιστα μ' εκείνα τα κομμάτια της τα οποία ο πολιτισμός και η ανάπτυξη δεν μπόρεσαν να φτιάσουν και να καταστρέψουν.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν τις φετινές διακοπές... περπατώντας. Διασχίζοντας την Ελλάδα σχεδόν από το ένα άκρο της στο άλλο, με τα πόδια.

Δεν είναι τόσο δύσκολο όσο ακούγεται. Στην ανοργάνωτη Ελλάδα, υπάρχει ένα σηματοδοτημένο μονοπάτι, που ξεκινά από τη Φλώρινα και μέσα από το Βέρμιο, τον Όλυμπο, τα Άγραφα, το Μαίναλο, καταλήγει στο νοτιότερο άκρο της Πελοποννήσου, στο Γύθειο. Είναι το «Ευρωπαϊκό μονοπάτι μεγάλων διαδρομών E4 GR». Η αρχή του βρίσκεται κάπου στα Πυρηναία και αφού διασχίσει τη Γιουγκοσλαβία, μπαίνει στην Ελλάδα, από το φυλάκιο της Νίκης, κοντά στη Φλώρινα.

Η διαδρομή χωρίζεται σε δύο μεγάλα τμήματα, το βόρειο μέχρι τους Δελφούς και το νότιο μέχρι το Γύθειο. Η Πελοπόννησος θεωρείται γενικά πιο εύκολη διαδρομή και μπορεί να περπατηθεί όλο το χρόνο. Αν κάποιος όμως θέλει να ακολουθήσει το μονοπάτι από την αρχή του, ή κάποιο κομμάτι του στο βόρειο τμήμα, τότε η ιδανική περίοδος είναι από τα μέσα Μαΐου μέχρι τον Οκτώβριο. Όσοι ξεκινήσουν πάντως γι' αυτή την περιπέτεια στα ελληνικά βουνά, θα πρέπει να έχουν υπόψη τους ότι μέχρι και το τέλος Ιουνίου μπορεί να

συναντήσουν σε κάποια σημεία χιόνια.

Το πρώτο πράγμα βέβαια που χρειάζεται για να μην εξελιχθούν οι διακοπές στο βουνό σε ταλαιπωρία, είναι η γνώση. Αν υπάρχει στην παρέα κάποιος έμπειρος ορειβάτης, αυτό είναι το καλύτερο. Αλλά ούτως ή άλλως απαραίτητοι είναι οι χάρτες με τις διαδρομές, γιατί ασφαλώς το να χαθεί κάποιος στο βουνό, όσο και αν εξασφαλίζει μια αίσθηση κινδύνου, δεν είναι και η πιο ευχάριστη εμπειρία.

Προσοχή στο σακίδιο

Οι χάρτες λοιπόν δίνουν τη γνώση όσον αφορά στις διαδρομές. Μόνο αυτό όμως δεν αρκεί. Ακόμη και το πώς θα γεμίσεις το σακίδιό σου ώστε να μην κουβαλάς άχρηστα πράγματα και επομένως άχρηστο βάρος, απαιτεί μια γνώση και μια πείρα. Και σ' αυτό τα ορειβατικά σωματεία μπορούν να βοηθήσουν σημαντικά.

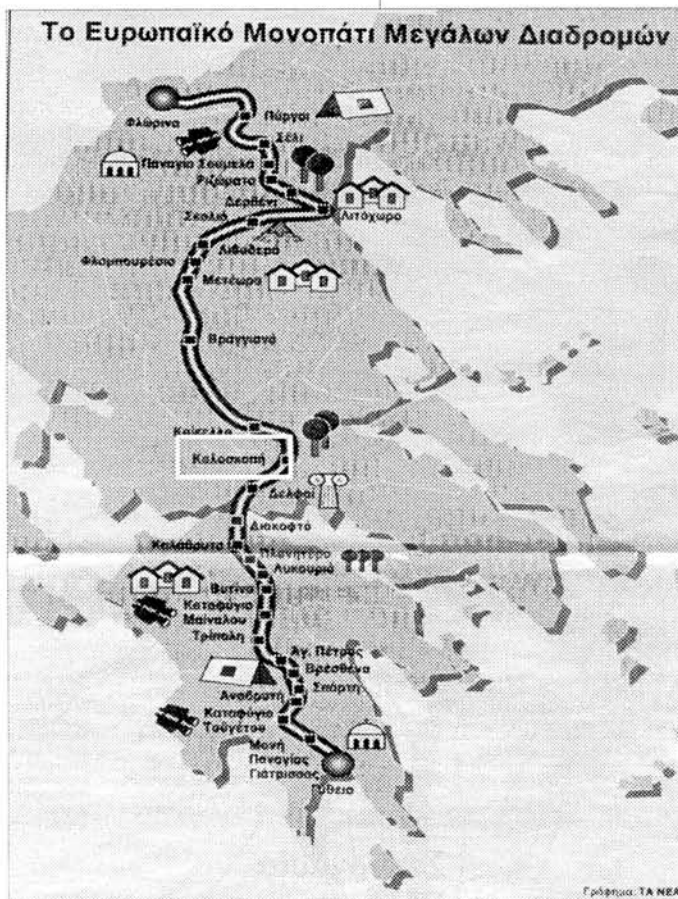
Οι επίδοξοι ορειβάτες πάντως θα πρέπει οπωσδήποτε να έχουν μαζί τους ένα παγούρι για νερό και ένα στοιχειώδες φαρμακείο, ακόμη και αν πρόκειται να κάνουν μια μικρή διαδρομή. Απαραίτητα είναι ακόμη το καπέλο και τα γυαλιά ηλίου (ο ήλιος στο

βουνό «καίει» περισσότερο). Ακόμη καλύτερα εάν χρησιμοποιηθεί και αντιηλιακή κρέμα. Τα ρούχα καλύτερα να είναι βαμβακερά και απαραίτητος στον εξοπλισμό, ακόμη και αν η εκδρομή γίνεται στον κατακαλόκαιρο, πρέπει να υπάρχει ένα πουλόβερ και ένα ελαφρύ αδιάβροχο -οι ξαφνικές βροχές δεν είναι σπάνιες. Τα παπούτσια, τέλος, πρέπει να είναι άνετα, ενδείκνυται τα αρβυλάκια που στηρίζουν τον αστράγαλο, ώστε το περπάτημα να μην είναι κουραστικό.

Στα περισσότερα βουνά της Ελλάδας υπάρχουν καταφύγια του Ορειβατικού και έτσι εξασφαλίζεται η διανυκτέρευση. Τα κλειδιά συνήθως βρίσκονται στα γραφεία του Ορειβατικού Σωματείου της περιοχής ή στα χέρια κάποιου υπεύθυνου στο κεντρικό χωριό.

Ιδανική για το ξεκίνημα των νέων ορειβατών είναι η Πάρνηθα, ενώ εύκολες διαδρομές υπάρχουν στον Παρνασσό, την Γκιώνα, τα Βαρδούσια και την Οίτη.

(Από την Εφημερίδα «ΝΕΑ», Παρασκευή 7/6/1991)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Στο προηγούμενο τεύχος μας (αριθ. 107, Ιανουάριος - Μαρτίος 1998) είχαμε γράψει ότι τα Νεκροταφεία είναι τόποι ιεροί (από παραδρομή γράφτηκε νεκροί και ζητάμε συγνώμη) και δεν καταστρέφονται αλλά διατηρούνται γιατί μαρτυρούν την αδιάλειπτη ιστορική συνέχεια και παρουσία για πολλές εκατοντάδες χρόνια.

Παρ' όλα αυτά το Κοινοτικό μας Συμβούλιο μας έστειλε το υπ' αριθ. 259/12.5.1998 έγγραφο «περί καταργήσεως του παλιού Κοιμητηρίου».

Καλοσκοπή 12.5.1998
Αριθ. Πρωτ. 259

Προς: Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» — Αθήνα.

Σύλλογο Λαμίας «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ», Λαμία.

ΘΕΜΑ: «Περί καταργήσεως παλαιού Κοιμητηρίου και διαμόρφωσης χώρου αυτού».

Σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τον Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα, την υπ' αριθ. 31/1988 απόφαση Κοινοτικού Συμβουλίου με θέμα Κανονισμός Νεκροταφείου, και την υπ' αριθ. 46/1996 ομόφωνη απόφαση Κοινοτικού Συμβουλίου με θέμα «Περί καταργήσεως παλαιού Κοιμητηρίου και διαμόρφωση χώρου αυτού».

Μπορούν οι συγγενείς των θανόντων που βρίσκονται στο παλαιό Κοιμητήριο, και θέλουν να τους διατηρήσουν, να μεταφέρουν τον τάφο ως έχει στο νέο Κοιμητήριο με την ανάλογη δαπάνη κατ' έτος, ή να μεταφέρουν τα οστά στο οστεοφυλάκειο άνευ δαπάνης, προθεσμία έως 31 Αυγούστου 1998.

Μετά την προθεσμία η Κοινότητα βασει της ομόφωνης απόφασης θα διαμορφώσει το χώρο σε άλσος.

Παρακαλούνται οι ανωτέρω Σύνδεσμος και Σύλλογος να δημοσιεύσετε το παραπάνω κείμενό μας, στις εφημερίδες σας.

Σας Ευχαριστούμε

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΚΑΙ Η ΑΠΟΨΗ ΜΙΑΣ ΧΩΡΙΑΝΗΣ ΜΑΣ

Υπενθυμίζουμε ότι η καταστροφή του νεκροταφείου είναι πράξη βάρβαρη και δείχνει ελλειψη πολιτισμού.

Σχετική μάλιστα είναι και η ωραία επιστολή της Πανωραίας Ν. Κυριαζή την οποία παρακαλούμε να επικοινωνεί τακτικά μαζί μας και να μας στέλνει τις

σκέψεις της για θέματα του χωριού μας.

Προς: 1) Πρόεδρο και Κοινοτικό Συμβούλιο Καλοσκοπής Φωκίδας.

2) Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».

Διάβασα στην εφημερίδα του χωριού μας για την απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου να διαμορφώσει το παλιό νεκροταφείο σε άλσος.

Απαράδεκτο. Και πόσο μάλιστα σε ένα χωριό σαν την Καλοσκοπή πνιγμένο στα δέντρα.

Κάτι παρόμοιο δεν έχει γίνει ποτέ ούτε καν στις μεγαλουπόλεις που θα είχαν και μια «δικαιολογία» για την αναζήτηση λίγου πράσινου.

Όσοι ξεκίνησαν όλη αυτή την διαδικασία ας αναλογιστούν ότι το νεκροταφείο υπήρχε εκεί πριν από αυτούς.

Εκεί δεν είναι θαμένοι απλά κάποιοι άνθρωποι.

Είναι θαμένα τα όνειρα, οι ελπίδες και οι αναμνήσεις πολλών οικογενειών.

Εκεί βρίσκεται και ο τάφος του μπαμπά μου. Δεν πηγαίνω ποτέ για δικούς μου προσωπικούς λόγους.

Μου αρκεί όμως να περνά από κάτω, να ρίχνω τη ματιά μου ψηλά και να ξέρω ότι είναι εκεί.

Δεν θελω να πάω κοντά· δεν αντέχω να πάω κοντά.

Δεν έχει όμως κανείς το δικαίωμα να μου στερήσει αυτή τη ματιά.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ Ν. ΚΥΡΙΑΖΗ

45ο ΡΑΛΛΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Κέντρο επιχειρήσεων, έμοιαζε το χωριό μας στις 8 (Αγίου Πνεύματος) και 9 Ιουνίου 1998. Η επίθεση ξεκινούσε από τα Μνήματα και χάνεταν στην Ψηλή Ράχη.

Μας έλαχε να βρισκόμαστε μέσα στις ειδικές διαδρομές του 45ου Ράλλυ Ακρόπολις που οι ειδικοί το θεωρούν από τα συγκλονιστικότερα του κόσμου. Κοσμοσυρροή, αλλά και χάος επικράτησε.

Και τα βουνά μας γέμισαν από πλαστικά μπουκάλια. Βοή, ταχύτητα και σκόνη. Ξέχωρα που μας χάλασαν το πανηγύρι της Αγίας Τριάδας.

Καμιά σχέση με τους παλιούς αγώνες αυτοκινήτων και τους πεζούς ορειβάτες που έκλειναν μέσα τους ένα στοιχείο ρομαντικό και με το πέρασμα τους έπαιρναν και τις καλλίτερες αναμνήσεις από τις ομορφιές του τόπου μας.

ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ το περασμένο Πάσχα

Περιορισμένη ήταν η κίνηση φέτος το Πάσχα στο χωριό. Ο καιρός δεν ήταν καθόλου καλός.

Την ώρα της Αναστάσιμης Λειτουργίας φύσαγε δαιμονισμένος κρύος αέρας που εμπόδιζε τον ιερέα να ψάλλει το *ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ* στην πλατεία. Οι χωριανοί όμως αψήφησαν τον καιρό και οι ψησταριές λειτούργησαν κανονικά. Το τσούγκρισμα των αυγών που είχε προγραμματίσει ο Σύνδεσμος έγινε με μουσική (κασέτες) και χορό στην αίθουσα του Σχολείου τόσο το απόγευμα της Κυριακής του Πάσχα όσο και το μεσημέρι της Δευτέρας.

Ιδιαίτερο όμως Πασχαλινό χρώμα έδωσε η παρουσία του νταουλιέρη Γιάννη Παν. Κολλύρη που με το νταούλι του άναψε «φωτιές» και ξεσήκωσε σε χορό όλες τις γειτονιές.

Ευχαριστούμε Γιάννη και του χρόνου.

Της Αγίας Τριάδας

Ο χώρος της Αγίας Τριάδος ύστερα από πρόγραμμα εξωραϊσμού του Δασαρχείου Αμφισας διαμορφώθηκε ώστε να εξυπηρετεί με πολύ καλές συνθήκες πιστούς, επισκέπτες και εκδρομείς. Διαμορφώθηκε ο δρόμος πρόσβασης, έγιναν κιόσκια σκιερά, και μια ωραία πέτρινη βρύση προς την πλευρά του χωριού.

Τα έργα θα συνεχισθούν

1965 Οι πανηγυριώτες γευματίζουν κάτω από τα βαθύσκιτα πλατάνια.

1964 Μετά το πανηγύρι αναμνηστική φωτογραφία, παρέα με χωριανούς που δεν ξεχνιούνται. Φωτ.: Αρχείο Συνδέσμου.

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

Το πατροπαράδοτο πανηγύρι μας δεν είχε φέτος το κέφι και τη χαρά των προηγούμενων ετών γιατί την ίδια μέρα 8 Ιουνίου 1998 του Αγίου Πνεύματος πέρασαν από το χώρο της Αγίας Τριάδος τα αυτοκίνητα του 45ου Ράλλυ Ακρόπολης και οι πανηγυριώτες μετά τη Θεία Λειτουργία έτρεξαν για «θέαμα».

Ο Σύνδεσμός μας εστειλε έγγραφο στην ΕΛΠΑ και τονίζει τη σημασία του πανηγυριού μας και επισημαίνει στο μέλλον κατά την κατάρτιση των προγραμμάτων διαδρομών να εκτιμάται η ημερομηνία του εορτασμού της Αγίας Τριάδος για να αποφεύγεται η σύμπτωση της ημερομηνίας της διαδρομής με τον εορτασμό.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ

ΣΤΡΩΜΗ

(Αγόρασε το ΤΑΞΙ του Λεωνίδα) και αναλαμβάνει να μας εξυπηρετεί για μεταφορές πραγμάτων και προσώπων από Αθήνα προς το χωριό και αντίστροφα.

Θα τον βρούμε στα τηλέφωνα:

– Αθήνα 26.35.245

– Στρώμη 0265/62397

0265/62249 Κίνητό: 094385706

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Κλασσικοί μήνες διακοπών ο Ιούλιος και ο Αύγουστος έχουν γίνει από τους θερμότερους μήνες του καλοκαιριού. Φέτος μάλιστα και με μίνι καύσωνα, αναγκάζουν τον κόσμο να εγκαταλείπει το κλεινόν άστυ με τα αναμμένα κλιματιστικά και να φεύγει άλλος για νησιά και παραλίες και για μας που είμαστε τυχεροί και διατηρούμε τις ρίζες μας και τα πατρικά μας για την δροσερή Κουκουβίστα.

Όσοι λοιπόν λάτρες του χωριού βρεθούμε φέτος εκεί πρέπει να ξέρουμε ότι, εκτός από ωραίες βόλτες και περιπάτους στα μαγευτικά μονοπάτια προς το Κεφαλόβρυσο, τον Αγιαννάκη, το Στρογγυλό και ένα σωρό αξιόλογα μέρη, λειτουργεί και πλούσια για τα μέτρα του χωριού βιβλιοθήκη τόσο ως αναγνωστήριο όσο και για δανεισμό. Μπορούμε λοιπόν να προμηθευόμαστε βιβλία λογοτεχνικά, ιστορικά, ταξιδιωτικά, φιλοσοφικά, παιδικά, κ.λ.π., με σπουδαίο περιεχόμενο και μεγάλο ενδιαφέρον.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας και η αγαπημένη μας Φιλίτσα είναι πάντα πρόθυμοι να μας εξυπηρετήσουν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Αφροδίτη Νικ. Μώρη ευχαρστεί το Σύλλογο Καλοσκοπιτών Λαμίας και ιδιαίτερα την πρόεδρο Μαρία Κολλύρη-Νικολοπούλου γιατί μερίμνησαν και εστάλη αίμα στο νοσοκομείο που χειρουργήθηκε που της ήταν απαραίτητο.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΕΣ

ΒΡΑΔΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Κοινό πρόγραμμα εκδηλώσεων ετοιμάζουν

για τον ερχόμενο μήνα των διακοπών Αύγουστο, με ομιλίες, χορευτικά συγκροτήματα, αθλητικούς αγώνες κ.λ.π. οι Συλλογοί μας σε συνεργασία με την Κοινότητα.

Παράλληλα η Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας οργανώνει τριήμερο εκδηλώσεων που περιλαμβάνει:

1) Διήμερο αναπτυξιακό Συνέδριο στην Κοινότητα Πολυδρόσου (Σουβάλα) 8 και 9 Αυγούστου 1998.

2) Αναπαράσταση Ρουμελιώτικου Γάμου στην Κοινότητα Μακρουλιθαρίου με συμμετοχή και του πολιτιστικού ομίλου γυναικών Καστριώτισσας την Δευτέρα 17 Αυγούστου 1998 και ώρα 11η π.μ.

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΓΙΑΝΝΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Στις 29 Μαΐου έκλεισε χρόνος από τότε που έφυγε από τη ζωή ο Γιάννης Χριστοδούλου. Στη μνήμη του η σύζυγος του και η κόρη του προσεφεραν 50 βιβλία για τη βιβλιοθήκη του χωριού.

Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΜΑ ΤΟΥ

Ο Μιχάλης Παπαδόπουλος (σύζυγος της Γιούλας Χαραλάμπους) κάθε χρόνο αφιερώνει μια μέρα για το καθάρισμα και περιποίηση του πολυελαίου του Αγίου Γεωργίου.

Έτσι και φέτος τήρησε την υπόσχεσή του και την ημέρα της Πεντηκοστής (7.6.1998) ο πολυελαίος έλαμπε σε όλο του το μεγαλείο.

Να σε έχει πάντα καλά ο Πανάγαθος Μιχάλη.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ

Το μάζεμα των σκουπιδιών και η μεταφορά τους, στο χώρο της ταφής ανέλαβε εργολάβος από τη Δρέμιστα. Ορίστηκε μάλιστα η συγκέντρωση να γίνεται τις πρωινές ώρες κάθε Δευτέρας και Παρασκευής. Θα περνάει από τους δρόμους του χωριού και σε καθορισμένα σημεία θα συγκεντρώνουμε και θα τοποθετούμε τα σκουπίδια μέσα σε καλοδεμένες και φροντισμένες σακούλες.

Σε μας λοιπόν εναπόκειται να βοηθήσουμε το έργο του εργολάβου αν θέλουμε να βλέπουμε καθαρό και όμορφο το χωριό μας και να χαιρόμαστε τα σπίτια μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο πελαργός έκανε την εμφάνισή του σε τρία σπίτια της παροικίας μας:

- Νίκου και Αγγελικής Γ. Κολλύρη, που απέκτησαν την πρωτότοκη χαρούμενη κορούλα τους.

- Αχιλλέα και Ηρώς Κακαράτζα, που απέκτησαν το δεύτερό τους τέκνο που είναι αγοράκι.

- Του Γιάννη Καντά και της Πόλυ Καραγιάννη, που απέκτησαν κόρη (πρωτότοκη).

Στους ευτυχισμένους γονείς και στους παππούδες και γιαγιάδες, ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Και το όνομα αυτού: Άρης-Ζαχαρίας, ο **Κώστας Ζαχ. Κόλλιας** και η σύζυγός του Σοφία (του

στρατηγού της Χωρ/κής Ζαχ. Κόλλια), βάπτισαν το τρίτο κατά σειρά παιδί τους και του έδωσαν το όνομα Άρης-Ζαχαρίας (ανάδοχος η Ελένη Λάμπρου).

Η βάπτισμα έγινε στις 23/5/1998 στην Ιερά Μονή Προφήτη Ηλίου στους πρόποδες του Παρνασσού επτά χιλ. από το Χρισσό. Πρόκειται για ένα από τα πιο σπουδαία Μοναστήρια της περιοχής μας ιστορούμενο από το 10ο αιώνα και με Εκκλησία χτισμένη την εποχή του Όθωνα.

Εντυπωσιάζει το ξυλόγλυπτο Τέμπλο της με παραστάσεις από την Παλαιά και Καινή Διαθήκη παρόμοιας τεχνολογίας με το τέμπλο του Αγίου Νικολάου Γαλα-

ξειδίου. Σ' αυτό λοιπόν το ωραίο Μοναστήρι του Προφήτη Ηλίου και παρουσία πολλών συγγενών φίλων και χωριανών μας έγινε το μυστήριο της βάπτισης του Άρη-Ζαχαρία χοροστατούντος του Επισκόπου Δαύλειας Δαμασκηνού.

- Ο Γιάννης και η Ελένη Σφετσώρη βάπτισαν το κοριτσάκι τους στις 17/5/1998 στον Ιερό Ναό του Προφήτη Ηλία (Αττικό Άλσος) και της έδωσαν το όνομα Ευαγγελία.

- Ο Γιάννης και η Γιάννα Πάντου βάπτισαν τη δευτερότοκη κόρη τους στις 17/5/98 στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Δραπετσώνας και της έδωσαν το όνομα Θεοδώρα.

- Ο Βαγγέλης Καραχάλιος και η Μαρία Ιωάννου Κολλύρη βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Αглаία.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝ. ΤΟΥΜΠΑΣ
(Κωστακόγιαννος 1919-1998)

Ο Γιάννης ήταν το έκτο από τα επτά παιδιά του Κώστα Τούμπα (Κωστάκου) γεννήθηκε και ανδρώ-

θηκε σε μια από τις μεγαλύτερες κτηνοτροφικές οικογένειες του χωριού. Την αγάπη του για την κτηνοτροφία την διατήρησε μέχρι το τέλος της ζωής του με το μικρό κοπάδι των γιδοπροβάτων που διατηρούσε.

Η κτηνιατρική του πρακτική εμπειρία επάνω στα ζωντανά ήταν κάτι που θα τη ζήλευαν και οι πιο έμπειροι κτηνίατροι. Από το γάμο του με την Μαρία Χαμηλού ευτύχησε να καμαρώσει δύο παιδιά και 4 εγγόνια.

Τα τελευταία 5 χρόνια είχε μεγάλα προβλήματα υγείας.

Αυτός ο ξανθός γίγαντας του βουνού και της στάνης, άφησε την τελευταία του πνοή στις 16/4/98 στο Νοσοκομείο Λαμίας και την επομένη ενταφιάστηκε στο χωριό.

Καλό σου ταξίδι μπάρμπα-Γιάννη.

Οι κορυφές και τα διάσελα της Γκιώνας δεν θα σε ξεχάσουν ποτέ, διότι έζησες κοντά τους για πενήντα ολόκληρα χρόνια.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝ. ΤΟΜΑΡΑΣ
1916 - 1998

Ο Γιώργος Τομαράς γεννήθηκε στην Κουκουβίστα το 1916. Ήταν γιός του περίφημου λαουτιέρη Γιάννη και της Ελένης Τομαρά. Σε ηλικία 16 ετών ξενιτεύθηκε πηγαίνοντας στο Βόλο, όπου δούλεψε σε συγγενικό του γαλατάδικο. Θέλοντας να ακολουθήσει το επάγγελμα του πατέρα του έκανε εγγραφή στο κρατικό ωδείο Βόλου όπου φοίτησε δύο χρόνια και πήρε μαθήματα βιολιού. Από τη μια τα χρόνια του πολέμου που ακολούθησαν και από την άλλη η όχι μεγάλη του επιθυμία για το επάγγελμα του οργανοπαίκτη ήταν τα αίτια που πολύ λίγο ασχολήθηκε επαγγελματικά με το βιολί. Πήρε μέρος στον Αλβανικό

πόλεμο και η κατοχή τον βρήκε ξανά στο χωριό. Τα πέτρινα χρόνια του εμφυλίου τον βρήκαν στρατιώτη στην Εθνοφρουρά. Το 1949 σε μάχη τραυματίστηκε βαρεια στο στήθος.

Είχε τύχη βουνό, επέζησε. Τα υπόλοιπα χρόνια τα έζησε στην Αθήνα δουλεύοντας στην εταιρία Υδάτων (ΟΥΛΕΝ).

Από το γάμο του με την Σοφία Κοζανίτη απέκτησαν δύο γιούς το Γιάννη και τον Κώστα.

Το 1988 έχασε την γυναίκα του Σοφία και το γεγονός αυτό τον πλήγωσε πολύ.

Ο θάνατός του προήλθε από ατύχημα στην ταράτσα του σπιτιού του μετά από παραμονή ενός μηνός στο νοσοκομείο απεβίωσε στις 3/4/98

Τα παιδιά σου, οι συγγενείς και οι άνθρωποι που σε γνώρισαν δεν θα σε ξεχάσουν ποτέ αγαπητέ Γιώργο.

ΠΑΝΑΓ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ 1936-1998

Στις 15/5/998 απεβίωσε στον Πειραιά και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Αναστάσεως ο Παναγ. Χριστόπουλος (Καλαματιανός) σε ηλικία 62 ετών. Ο εκλιπών ήταν γαμπρός του χωριού μας και είχε παντρευτεί τη Χρυσούλα Γεωργ. Μπουκουβάλα.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΣΤΕΡ. ΤΣΙΡΩΝΗ 1907 - 1998

Σε ηλικία 90 ετών απεβίωσε η

Ευθυμία Στ. Τσιρώνη (τό γενοσ Ι. Κόλλια) και κηδεύτηκε στις 27.4.1998 στο κοιμητήριο Καλλιθέας.

Η αλησμόνητη Ευθυμία είχε γεννηθεί στο χωριό και είχε παντρευτεί τον Στέργιο Τσιρώνη με τον οποίο απέκτησε 4 παιδιά και στο χρόνο του θανάτου της άφησε 6 εγγόνια και 5 δισέγγονα.

Η κόρη της Ιωάννα Τσιρώνη-Στρατούλη έχει 2 παιδιά και 3 εγγόνια.

Η κόρη της Ιωάννας Γεωργία Στρατούλη είναι διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης αρχαιολόγος-προϊστορικής και ο γιός της Επαμεινώνδας διευθυντής της Cali Fair.

Ο γιός της αείμνηστης Βασίλης Στ. Τσιρώνης έχει μια κόρη τη Στυλιανή, καθηγήτρια παιδαγωγικής Ψυχολογίας του Παν/μίου Αθηνών και ένα γιό τον Ιωάννη προγραμματιστή-μηχανικό Μ/Υ.

Η Μαρία Τσιρώνη-Δούκα έχει γιούς τον Φώτη, μηχανικό αεροσκαφών και το Στέργιο τελειόφοιτο ΤΕΙ Ξενοδοχειακών Επιχ/σεων.

Πλούσια η παραγωγή της αξέχαστης κυρά Ευθυμίας. Να είστε καλά Τσιρωνάιοι και να περάσετε τα χρόνια της γιαγιάς και προγιαγιάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΗΛΙΑ ΔΑΝΙΗΛ 1914-1908

Στις 20.4.1998 απεβίωσε και ενταφιάστηκε στο Κοιμητήριο της Σωτήρας Καλοσκοπής η Παναγ. Ηλία Δανιήλ.

Η Η Παναγιώτα είχε γεννηθεί το 1914 στις Ερυθρές Αττικής και με το χωριό μας είχε συνδεθεί με το γάμο της με τον αξέχαστο Ηλία Π. Δανιήλ.

Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στις 31/5/1998 στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής.

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΧΑΜΗΛΟΣ (1920 - 1998)

Σε ηλικία 78 ετών, απεβίωσε στις 26/6/1998 ο Ιωάννης Θ. Χαμηλός. Ο αποβιώσας είχε γεννηθεί στο χωριό το 1920 και σταδιοδρόμησε ως τεχνικός υπάλληλος των σιδηροδρόμων. Η σύζυγός του, το γένος Καλλιόπη Γεωργογιάννη κατάγεται από την Παύλιανη και μαζί της απέκτησε 2 παιδιά.

ΧΑΣΑΜΕ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΦΙΛΟ

Στις 5 Ιουνίου 1998 έφυγε από κοντά μας ένας καλός φίλος. Ο λόγος για τον αξέχαστο Δημήτρη Γρηγοριάδη, που είχε γεννηθεί στη Μικρά Ασία και πρόσφυγας από το 1922 εγκαταστάθηκε στη Μυτιλήνη. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε διάφορα περιοδικά σε συνεργασία με τον λογοτέχνη Στρατή Μυριβήλη. Γρήγορα όμως τον τράβηξε το εμπόριο και στη περιοχή Αμπελοκήπων Αθηνών δημιούργησε μεγάλη επιχείρηση υαλινών. Από τον άξιο αυτό πατέρα βγήκαν συνεχιστές της αγάπης για το εμπόριο τα δύο παιδιά του Γρηγόρης Γρηγοριάδης και Ίλια Γρηγοριάδου - Βιτσαξάκη, τα οποία δημιούργησαν δύο ξεχωριστούς μεγάλους ομίλους επιχειρήσεων που διακινούν σήμερα στο αντικείμενο των υαλινών και ειδών οικιακής χρήσεως το μεγαλύτερο μέρος του εμπορίου της χώρας μας.

Οι επιχειρήσεις αυτές προσέφεραν εδώ και πολλά χρόνια τα περισσότερα δώρα των λαχνών στους χορούς μας. Στη μνήμη του αείμνηστου μπάριμπα - Δημήτρη, η κόρη του Ίλια μας προσέφερε το ποσό των 50.000 δρχ. και η φίλη μας Ευγενία Διαμαντοπούλου 20.000 δρχ. Ευχόμαστε να είναι όλοι τους καλά και να θυμούνται τον πάτέρα τους και εμείς τον καλό μας φίλο.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 12 Ιουλίου 1988 τελέστηκε μνημόσυνο στο Β' Νεκροταφείο Αθηνών για την ανάπαυση της ψυχής του Γ. Φ. Βλάχου - Αντωνίου

1928: Η ΦΟΒΕΡΗ ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΑΣ

Θα ήταν, αν δεν απατώμαι, στα 1928 όταν αμέτρητα σμήνη ακρίδων είχαν κατακλύσει τον τόπο μας.

Οι επιστήμονες μιλούσαν ήδη για τη μεγαλύτερη πανούκλα των τελευταίων εκείνων χρόνων καθώς μιλούν για ακρίδων έπλητταν ολόκληρη τη χώρα.

Τα μέτρα που έπαιρνε η Πολιτεία για την καταπολέμηση του καταστρεπτικού αυτού εντόμου δεν ήταν αποτελεσματικά. Αναρίθμητα σμήνη ακρίδων έφτασαν και στο χωριό μας και απλώθηκαν σε άνυδρα και ποτιστικά χωράφια.

Ανεπανόρθωτη η καταστροφή στη χλωρίδα. Επρόκειτο για μεγάλη συμφορά.

Οι κλιματολογικές συνθήκες της χώρας μας καθώς και η επικρατούσα ανομβρία ευνόησαν το γεννοδόλημά τους και τον πολλαπλασιασμό τους. Ολόκληρα σύννεφα, δισεκατομμύρια ακρίδων, πετούσαν από τόνα χωράφι στο άλλο.

Σύμφωνα με τους «ειδήμονες» κάθε ακρίδα καταναλώνει τροφή ανάλογη με το βάρος της. Όταν το σμήνος των ακρίδων σταματούσε σ' ένα χωράφι για να κορέσει την πείνα του σε ελάχιστες ώρες δεν έμενε χλωρό φύλλο. Από τις πατάτες, φασόλια, διάφορα κηπευτικά, καθώς και δημητριακά δεν άφησε σημάδι. Ιδιαίτερη αδυναμία είχαν οι ακρίδες στ' αμπέλια καθώς και στα διάφορα οπωροφόρα δέντρα. Δεν έτρωγαν μονάχα τους καρπούς και τα φύλλα των δέντρων αλλά και τη φλούδα του κορμού τους ακόμα. Έλεγαν οι διάφοροι «ειδικοί» ότι ένα σμήνος ακρίδων πολλών δισεκατομμυρίων μπορούσε να καταναλώσει τροφή η οποία θα επαρκούσε για ένα εκατομμύριο άτομα την ημέρα.

Ύστερα λοιπόν από 'κείνη την καταστροφή που επροξένησαν οι ακρίδες στις σοδειές οι αγρότες μας αντιμετώπιζαν τεράστιο πρόβλημα επισιτισμού. Οι Καλοσκοπίτες, όπως άλλωστε και τα γειτονικά χωριά, βρίσκονταν σε απόγνωση. Και κατά τη λαϊκή ρήση: «Ήταν το κλήμα στραβό τόφαγε κι' ο γάϊδαρος κι' απόγινε...».

Οι ακρίδες ήταν το καθημερινό πρόβλημα των ξωμάχων μας.

Ένα πρωινό ο πρόεδρος του χωριού μας χτύπησε σύναξη την καμπάνα κι όλοι οι χωριανοί μας μαζεύτηκαν στο χοροστάσι. Στο πρόσωπό τους ήταν ζωγραφισμένη η απογοήτευση και η απελπισία. Ο πρόεδρος τους μίλησε έξω από τα δόντια: Χωριανοί, αν δεν πάρουμε ανάλογα μέτρα να περισώσουμε ό,τι είναι δυνατόν από την απροσδόκητη αυτή συμφορά που μας βρήκε μας περιμένει μεγάλη πείνα. Πρέπει να καταπολεμήσουμε αυτή τη χολέρα που καταστρέφει τα σπαρτά μας. Από σήμερα κι όλες θα σχηματίσουμε ομάδες δράσεως. Οι ομάδες αυτές θα χτενίσουν με τη σειρά όλα τα χωράφια, άνυδρα και ποτιστικά. Έφερα πετρέλαιο και δηλητηριασμένο πίτουρο. Θα ρίχνουμε πετρέλαιο με την ψεκάστρα μας και θα τις καίμε. Χρειάζεται όμως μεγάλη προσοχή να μην αρπάξουν

φωτιά τα δάση. Όσο για το δηλητηριασμένο πίτουρο, αυτό θα το σκορπίζουμε στις άκρες των χωραφιών να το τρώνε οι ακρίδες και να ψοφούν. Πάση θυσία πρέπει να τις εξοντώσουμε.

Όταν ο πρόεδρος τελείωσε το λόγο του ακούστηκαν υπωμένες φωνές διαμαρτυρίας από τους κτηνοτρόφους: Όχι - όχι δηλητηριασμένο πίτουρο θα το φάνε τα ζωντανά μας και θα ψοφήσουν!!

- Όπου ρίξουμε πίτουρο θα κρεμάσουμε κόκκινα πανιά για να προφυλάξουμε τα κοπάδια σας, τους καθησύχασε ο πρόεδρος. Άλλη λύση δεν υπάρχει. Στη συνέχεια όλο το χωριό σηκώθηκε στο πόδι. Οι ομάδες που συγκροτήθηκαν πήραν τα φονικά τους όργανα και ξεκίνησαν. Άλλοι κρατούσαν ψεκάστρες με πετρέλαιο κι άλλοι λατσούδια και κλαριά τα οποία προμηθεύτηκαν στις περιοχές που είχαν εντολή να δράσουν. Και η μάχη για την εξόντωση του φοβερού εκείνου εχθρού άρχισε.

Τα μιλιούνια των ακρίδων σηκώνονταν στο φτερό σχηματίζοντας ένα τεράστιο σύννεφο άλλαζαν χωράφι. Μάταιη είχε αποβεί κάθε προσπάθεια των χωριανών για την εξολόθρευσή τους.

Οι Καλοσκοπίτες επέστρεφαν το βράδυ από την ολοήμερη «μάχη» τους με τα καταραμένα αυτά έντομα απογοητευμένοι και αποκαωμένοι από την κούραση. Οι ακρίδες ήταν ατέλειωτες και οι αγρότες μας φοβερά απελπισμένοι. Οι σοδειές τους μέρα με την ημέρα αφανίζονταν.

Στο πέραςμα του σμήνους των ακρίδων από κάθε καλλιεργημένο χωράφι άφηνε πίσω του γδαρμένα δέντρα και κοτσάνια απ' τα σπαρτά.

Ήταν οργή Θεού. Κι όλοι τους προσεύχονταν στο Μεγαλοδύναμο να δείξει απέναντί τους κάποια επείκεια.

Τη λύση του προβλήματος την έδωσε ο αείμνηστος ιερέας του χωριού μας ο Παπαγιάννης.

Χωριανοί, τους είπε στο τέλος κάποιας Κυριακάτικης λειτουργίας, θα φέρουμε την εικόνα του Αγίου Πολυκάρπου και γονυπετοί θα παρακαλέσουμε τον Ύψιστο να μας σώσει από τη συμφορά που μας βρήκε. Ο Πανάγαθος θα μας λυπηθεί και θα διώξει αυτή την πανούκλα από τον τόπο μας.

Αρκεί να έχετε πίστη στο Θεό. Η εικόνα του Αγίου Πολυκάρπου δεν άργησε να έρθει. Χτύπησαν οι καμπάνες και ο κόσμος μαζεύτηκε στην Εκκλησία. Το αδιαχώρητο στον Αϊ Γιώργη. Με τη σκέψη των εκκλησιαζομένων στραμμένη στο Θεό τελέστηκε η Θεία Λειτουργία. Με βαθιά πίστη και θρησκευτική ευλάβεια θερμοπαρακαλούσαν τον Κύριο ν' απομακρύνει απ' το χωριό τους τη χολέρα που κατέστρεφε τα σπαρτά τους. Μετά τη δέηση προς το Μεγαλοδύναμο έγινε η περιφορά της εικόνας ακολουθώντας πίσω της ψάλλοντας, σύσσωμο το χωριό.

Οι Καλοσκοπίτες συνυφασμένοι με τη θρησκεία τους είχαν εναποθέσει στο Θεό τη σωτηρία τους από τα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΛΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΥΑΣ ΒΡΥΣΗΣ

Στην είσοδο του χωριού μας μπροστά στο γήπεδο μπάσκετ και μόλις σε απόσταση 100 μέτρων από την πλατεία είναι ο χώρος της Κρύας Βρύσης με πολλά νερά που τρέχουν γάργαρα και δροσερά χειμώνα - καλοκαίρι και δίνουν χαρά σε όλους μας.

Είναι μια περιουσία του χωριού εγκαταλειμμένη και κανείς μας δεν αξιώθηκε, όχι μόνο να καθαρίσει το σπουδαίο αυτό χώρο, αλλά ούτε να φυτέψει ένα δένδρο, ένα λουλούδι.

Το Δ.Σ., ενέταξε στο φετεινό του πρόγραμμα την αξιοποίηση αυτού του χώρου με τη δημιουργία μονοπατιού προσπελάσεως, φύτεμα δένδρων, δημιουργία καθισμάτων κ.λ.π.

Για το σκοπό αυτό έστειλε το παρακάτω έγγραφο στην Κοινότητα και ζητά τη συμπαράστασή της.

Αρ. Πρωτ. 347 Αθήνα 2.4.1998

Προς: Το Κοινοτικό Συμβούλιο Καλοσκοπής

ΘΕΜΑ: Αξιοποίηση χώρου Κρύας Βρύσης.

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συνδέσμου μας στην επιθυμία του να βλέπει το περιβάλλον του χωριού μας όμορφο και περιποιημένο αποφάσισε να προβεί στην αξιοποίηση και αναβάθμιση του χώρου της Κρύας Βρύσης που σήμερα έχει μετατραπεί σε λάκκο (γούβα) εναπόθεσης σκουπιδιών και άχρηστων αντικειμένων.

Εφόσον συμφωνείτε με την πρόθεσή μας αυτή (δημιουργία μονοπατιών προσπέλασης, καθισμάτων κ.λ.π.), παρακαλούμε να μας συμπαρασταθείτε στο έργο μας και να συστήσετε στους χωριανούς να απομακρύνουν τα αντικείμενα που είναι εγκαταλειμμένα στο χώρο της Βρύσης ώστε να ελευθερωθεί αυτός για να μπορέσουμε να πραγματοποιήσουμε το σκοπό μας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για το Δ. Συμβούλιο Ο Πρόεδρος

αναρίθμητα σμήνη των ακρίδων που είχαν κατακλύσει την περιφέρειά τους.

Στου Αδάμ τ' αλώνι έγινε ικετήρια λιτανεία κι όλοι τους οι πιστοί γονατισμένοι προσευχήθηκαν.

Ο σεβάσμιος ιερέας μας υψώνοντας τα χέρια του προς τον ουρανό έψαλλε με την μελωδική φωνή του: «Σώσων Κύριε το λαόν Σου...».

Ο εκπρόσωπος του Θεού ζητούσε από τον ύψιστο λύτρωση. Άφεση των αμαρτιών... Έλεος!!.

Ύστερα από την ολόθερμη εκείνη παράκληση προς τον Κύριο το θαύμα έγινε κι ο κόσμος ανακουφίστηκε.

Κατά το δειλινό σηκώθηκε δυνατός άνεμος. Τόσο ισχυρός που ξερίζωνε ως και δέντρα ακόμα, και η ξενόφερτη πανούκλα φτεροκοπώντας κατά σμήνη, που έμοιαζαν με μαύρα σύννεφα συμπιασσύρομενη από την ανεμοθύελλα άρχισε να φεύγει.

Την επόμενη μέρα οι ακρίδες που είχαν προξενήσει ανυπολόγιστες καταστροφές στ' αμπέλια, στα χωράφια, καθώς και στους λαχανόκηπους του χωριού είχαν εντελώς εξαφανισθεί. Δεν πρόκειται για μύθο αλλά για πραγματικό γεγονός.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Εκτός από την Κοινότητα ζητάμε και τη συνδρομή στην προσπάθειά μας των γειτόνων της Κρύας Βρύσης καθώς και των νέων παιδιών του χωριού μας. Ας έχουν υπόψη τους το Πάρκο που έφτιαξαν τα παιδιά της Παυλιανής για το οποίο εκφράζονται με μεγάλο θαυμασμό όσοι το επισκέπτονται (δημοσιεύουμε απόσπασμα επιστολής από την Καθημερινή της 27 Ιανουαρίου 1998).

«Αγαπητέ Παρατηρητή»

Γράμμα στον Κώστα Βούλγαρη από μια δική του «ταξιδιώτισσα»

Πήγα λοιπόν σ' ένα από τα αγαπημένα μου βουνά, την Οίτη. Κάθε βουνό, όπως κάθε άνθρωπος, έχει το δικό του χαρακτήρα. Στη Ρούμελη, η Γκιώνα είναι η ψηλότερη πυραμιδοειδής κορυφή, τα Βαρδούσια είναι το αλπικό τοπίο με τις απότομες κορυφογραμμές, η Οίτη το όμορφο απλωμένο βουνό με τα θαυμάσια λιβάδια.

Εκεί κάποιοι νέοι άνθρωποι με αγάπη και μεράκι για τον τόπο τους έχουν φτιάξει ένα «παρκάκι» μέσα σε μια ρεματιά. Κούνιες πάνω από τα γάργαρα νερά, σχοινιά και σχεδίες για να περνάς πάνω και μέσα από το ποτάμι, ξύλινα γεφυράκια και πινακίδες με ρητά και ανέκδοτα συντροφεύουν τον περιπατητή στην εξερεύνησή του. Ξεχνάς ότι είσαι στην Ελλάδα και νομίζεις ότι βρίσκεσαι σε κάποια από τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης εκεί όπου οι άνθρωποι περιποιούνται τον τόπο τους για να τον χαίρονται και οι επισκέπτες.

Καθώς η ομίχλη περνούσε ανάμεσα στα έλατα και το ποτάμι κυλούσε στην πορεία του, σκέφτηκα πόσο θα χαιρόσουν με αυτήν την εκδήλωση αγάπης και φροντίδας προς την τόσο όμορφη χώρα μας που τόσο άδικα της συμπεριφέρονται οι περισσότεροι κάτοικοί της.

Εκεί που βρίσκεσαι ίσως αυτά σου φαίνονται πολύ μικρά. Όμως η αγάπη και ο αυθορμητισμός του ανθρώπου και της φύσης είναι το σπανιότερο αλλά και το πιο αληθινό στοιχείο αυτής της γής. Αυτά ήθελα να σου στείλω μ' αυτό το γράμμα προσπαθώντας να σου περιγράψω αυτά που μένουν βαθιά χαραγμένα στο νου και την ψυχή του ανθρώπου. Όπως η εικόνα των χιονισμένων Βαρδουσίων στον φόντο του γαλανού ουρανού ανάμεσα στα σύννεφα: μια εικόνα θεϊκή που ξεπερνά κάθε ανθρώπινη μικρότητα και αδυναμία. Έτσι λοιπόν σου στέλνω αυτήν την εικόνα που είναι για πάντα χαραγμένη μέσα μου αντί για άλλη σκέψη ώστε να έχεις ένα αληθινό και άσπιλο ενθύμιο να σε συνοδεύει.

Καλό ταξίδι και εις το επανιδείν.

Η ανήσυχη ταξιδιώτισσα με το νέο αυτοκίνητο.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Τριμηνιαία εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας

«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Εκδότης σύμφωνα με το νόμο: Αθ. Μαλεβίτσης

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου

Σωκράτους 79-81 Αθήνα 10432, Τηλ. 52.38.159

Στοιχειοθεσία: Παύλος Ν. Κολοκοτσάς

Κουμουνδούρου 1, τηλ. 52.41.046

ΜΠΕΡΤΣΕΚ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

1880 - 1920

του Γιάννη Τριανταφύλλου - Πράντζα

Θ'

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΓΑΛΑΡΙΕΣ

Θα προσπαθήσω μέσα από τα γραπτά μου να κάνω μια σύντομη ξενάγηση στους χώρους δουλειάς των μεταλλορύχων, στις γαλαρίες για να μπορέσουν και οι σημερινοί αναγνώστες να δουν σε τι δύσκολες και απάνθρωπες συνθήκες δούλευαν οι εργαζόμενοι την εποχή εκείνη για να επιβιώσουν αυτοί και οι οικογένειές τους.

Το υπέδαφος της περιοχής Καμάριζας ήταν όλο τρυπημένο σαν μια μεγάλη μυρμηγκοφωλιά. Οι γαλαρίες είχαν τέτοιο μήκος - 6 και 8 χιλιόμετρα - και τόσες διακλαδώσεις που ο μυθικός λαβύρινθος του Μινώταυρου θα ωχριούσε μπροστά τους. Εάν ένας εργάτης από λάθος διαδρομή έχανε το δρομολόγιό του έχανετο για πάντα μέσα στο δαίδαλο των γαλαριών.

Περίπτωση για να ξαναβρεί την έξοδο δεν υπήρχε. Η κυκλοφορία των εργατών μέσα στις γαλαρίες και στους χώρους δουλειάς εφωτίζετο στα πρώτα χρόνια με λύχνους που έκαigan λάδι, και αργότερα αντικαταστάθηκαν από λάμπες ασετυλίνης. Η εξώρυξη του μεταλλεύου γίνονταν από ομάδα 10 -12 εργατών, όσους χωρούσε η διάμετρος του διαπύλου της γαλαρίας. Με την είσοδό τους στο στόμιο της γαλαρίας καταγράφονταν σε ονομαστική κατάσταση τα άτομα που αποτελούσαν την ομάδα εργασίας και το σημείο της υπόγειας γαλαρίας όπου θα πήγαιναν να εργαστούν.

Με το τέλος της δώρης εργασίας και την έξοδο της ομάδας ξανά ετοιμάροντο τα ονόματα των εργατών που είχαν πάρει μέρος στην ομάδα για να επιβεβαιωθεί ότι ήταν όλοι παρόντες κατά την έξοδο και δεν είχε χαθεί κανένας κάτω στα έγκατα της γης.

Μέσα στη γαλαρία το φως ήταν λιγοστό, όσο μπορούσε να δώσει ένα λυχνάρι λαδιού, και η ατμόσφαιρα υγρή και αποπνικτική. Η έλλειψη οξυγόνου σε τόσο βάθος ήταν αισθητή και το σήμα κινδύνου στην τελική έλλειψή του την έδιναν οι λάμπες λαδιού που άρχιζαν να σβήνουν η μία μετά την άλλη. Το σβήσιμο της λάμπας ήταν και το σήμα συναγερμού για τους εργάτες της στοάς να απομακρυνθούν το γρηγορότερο από το σημείο δουλειάς προτού πέσουν λυπόθυμοι. Η έλλειψη οξυγόνου έκανε δύσκολη και γρήγορη την αναπνοή, και κούραζε σωματικά τους εργάτες. Σε μεγάλα βάθη γινόντουσαν προσπάθειες να στέλνουν με πίεση από την επιφάνεια ατμοσφαιρικό αέρα αλλά και αυτή η μέθοδος δεν έλυνε το πρόβλημα. Οι ζαλάδες και οι λυποθυμίες ήταν καθημερινό φαινόμενο στους εργαζόμενους μπαζαδόρους. Εάν άλλον μεγάλο κίνδυνο που αντιμετώπιζαν οι μεταλλο-

ρύχοι στο άνοιγμα της γαλαρίας ήταν όταν συναντούσαν νερά να τρέχουν από την οροφή της. Ο κίνδυνος κατάρρευσης ήταν πολύ μεγάλος, τα δε νερά εμποδίζαν τις εργασίες. Γινόντουσαν προσπάθειες απορρόφησης του νερού με αντλίες από την επιφάνεια, τα προβλήματα όμως για τους εργαζόμενους στα έγκατα της Λαυρεωτικής γης παρέμεναν χωρίς λύση. Πολλές φορές δούλευαν μέσα σε λασπόνερα ύψους και 30 εκατοστών. Βρεγμένοι ως το κόκκαλο από, τα νερά της οροφής μετρούσαν τις ώρες τα λεπτά και τα δευτερόλεπτα, ώσπου να τελειώσει η βάρδια τους για να ξαναβγούν στην επιφάνεια και στο φως της ημέρας. Το μέταλλευμα που έβγαζαν οι μπαζαδόροι το τοποθετούσαν μέσα στα βαγονέτα και στη συνέχεια ανά 10 μαζί τα έσερναν τα μουλάρια επάνω σε σιδερένιες ράγες και τα έβγαζαν στην επιφάνεια. Το κάθε βαγονέτο είχε χωρητικότητα μισόν τόνο μετάλλευμα, και η παραγωγή της δουλειάς μετρίταν σε βαγονέτα. Ο κάθε εργάτης ήταν υποχρεωμένος να καλύψει απαραίτητως το πλαφόν της παραγωγής στο δώρο του γεμίζοντας 8 βαγονέτα. Αδικοιολόγητα μικρότερη παραγωγή είχε κυρώσεις με ποινές αργίας από την εταιρεία.

Στις γαλαρίες του 2ου και 3ου ορόφου τα ζώα έσερναν τα βαγονέτα μέχρι το σημείο που συναντούσαν το φρεάτιο, εκεί υπήρχε ειδικό αναβατήριο που τα ανέβαζε στον επάνω όροφο και στη συνέχεια ξανά τα συνέδεαν και τα έσερναν άλλα μουλάρια μέχρι να φτάσουν σε νέο φρεάτιο που θα τα ανέβαζε με τον ίδιο τρόπο στον πρώτο όροφο για να ακολουθήσει και τρίτη φάση σύνδεσης με άλλα μουλάρια που θα τα έβγαζαν στην επιφάνεια. Στην έξοδο το μέταλλευμα συσσωρευόταν σε μεγάλους σωρούς για να συνεχίσει από εκεί την αποστολή του μέσα σε μεγαλύτερα βαγόνια που τα κατέβαζαν φορτωμένα και τα ανέβαζαν άδεια μηχανικά δεμένα με χονδρά συρματοσχοίνα. Τα βαγονέτα άδειαζαν το μέταλλευμα στο λιμάνι του Λαυρίου, από εκεί γινότανε και η φόρτωσή του στα φορτηγά καράβια για την εξαγωγή του. Η δουλειά των μπαζαδόρων ήταν επίπονη και κοπώδης, αλλά και επικίνδυνη. Τα μέσα που διέθεταν για την εξώρυξη ήταν πρωτόγονα, ο γκαζμάς, ο λόστός και το φυτάρι ήταν τα εργαλεία τους. Ολα εξαρτώνταν από τα χέρια των εργατών.

Οι δυσκολίες και οι κίνδυνοι για τους εργαζόμενους μεγάλωναν όταν τερμάτιζε το άνοιγμα της γαλαρίας κατά μήκος και άρχιζαν να ανοίγουν μεγάλο πηγάδι μέσα στη γαλαρία. Η δουλειά για το άνοιγμα του πηγαδιού περνούσε στα χέρια των Κουτσαδόρων. Αυτοί σκάβοντας και ανεβάζοντας το μέταλλευμα επάνω με το μαγκάνι έφθαναν σε βάθος και 200 μέτρων με διάμετρο πηγαδιού 3 μέτρων. Από το σημείο αυτό ξεκινούσε η διάνοιξη μιάς νέας γαλαρίας δευτέρου ορόφου και το ανεβοκατέβασμα γινόταν με μεγάλο

αναβατώριο που είχε τοποθετηθεί στο φρεάτιο.

Με την ίδια διαδικασία οι εργασίες προχωρούσαν και στη διάνοιξη τρίτου ορόφου, που το βάθος του από την επιφάνεια της γης έφθανε και τα 1000 μέτρα. Ένας κόσμος από χιλιάδες εργάτες δούλευε στα έγκατα της γης σκάβοντας τα σπλάχνα της για να βγάλουν στην επιφάνεια το πολύτιμο μέταλλευμα. Για την διάνοιξη μιας γαλαρίας υπήρχε μια ιεραρχική σειρά εργασιών. Προηγούνταν οι μπαζαδόροι με τους γκαζμάδες και τους λοστούς για να κάνουν τη διάνοιξη. Ακολουθούσε η ομάδα των μπουσκαδόρων που κασόνανε και στηρίζαν την οροφή της γαλαρίας για να αποφευχθούν κατολισθήσεις. Μετά έφθανε η ομάδα που συναρμολογούσε τις σιδηροτροχιές για να τσουλίσουν επάνω τα βαγονέτα που θα μετέφεραν το μέταλλευμα.

Και οι τελευταίοι όταν αποχωρούσαν όλες οι ομάδες εργασίας ερχόντουσαν οι μιναδόροι για να βάλουν τα φουνέλα, ώστε μέχρι την επομένη ημέρα που θα επανέρχονταν οι ομάδες εργασίας για να πιάσουν ξανά δουλειά να έχει καθαρίσει η γαλαρία από τους καπνούς και τη σκόνη που θα δημιουργούσαν οι εκρήξεις των φουνέλων. Υπήρχαν και γαλαρίες που οι εργασίες δεν σταματούσαν καθ' όλο το 24ωρο. Ήταν αυτές που για τη διάνοιξή τους δεν απαιτούνταν η χρήση φουνέλων.

Στις γαλαρίες του δευτέρου, τρίτου και τέταρτου ορόφου που τα βάθη τους ήταν πολύ μεγάλα - 500 και 1000 μέτρα - από την επιφάνεια η έλλειψη οξυγόνου ήταν πολύ αισθητή στους εργαζόμενους. Γινόταν κάποια προσπάθεια μέσω σωληνών υπό πίεση να κατεβάσουν ατμοσφαιρικό αέρα στους χώρους δουλειάς, αυτό όμως δεν ήταν αρκετό και πολλοί εργάτες έπεφταν λιπόθυμοι κατά την ώρα της δουλειάς από έλλειψη οξυγόνου.

Αυτή ήταν και η κύρια αιτία που πολλοί εργαζόμενοι στα μεταλλεία υπέφεραν σε όλη τους τη ζωή από χρόνιες αναπνευστικές παθήσεις.

Τις απάνθρωπες συνθήκες δουλειάς τις διαπίστωνες μόλις έβλεπες τους μεταλλωρύχους να εξέρχονται από το στόμιο της γαλαρίας με το τέλος της βάρδιας τους. Πρόσωπα αγνώριστα, από την κούραση που η σκόνη και ο ιδρώτας είχαν ζημωθεί επάνω τους και τους είχε αλλάξει τα χαρακτηριστικά. Τα ρούχα τους ήταν κουρελιασμένα και το χρώμα τους είχε γίνει ένα με το μέταλλευμα - κατακόκκινα.

Δυο λόγια θέλω να πω και για τα άμοιρα εκείνα ζωντανά, τα μουλάρια που τραβούσαν τα βαγονέτα μέσα στις γαλαρίες και δούλευαν δίπλα, δίπλα αδελφωμένα με τους μεταλλωρύχους μέσα στα βάθη των γαλαριών, και ήταν τα δεύτερα θύματα μετά τους ανθρώπους στα μεταλλεία του Λαυρίου.

Όσα από αυτά τα κατέβαζαν για δουλειά στις γαλαρίες του δευτέρου, τρίτου και τέταρτου ορόφου μέναν εκεί μόνιμα στα βάθη των 500 και 1000 μέτρων δουλεύοντας έως ότου να ψοφήσουν. Ημέρα ήλιου ζωντανά δεν ξανάβλεπαν. Με την πάροδο του χρόνου σιγά, σιγά, έχαναν και το φως τους και δεν υπάκουαν σε καμιά προσταγή. Πάθαιναν ένα είδος παραφροσύνης. Ήταν να τα λυπάσαι και αυτά σαν τους ανθρώπους, με την τύχη που είχαν. Προσπάθησα να δώσω μέσα από τα γραπτά μου μια μικρή εικόνα του εργοταξίου των μεταλλείων Λαυρίου και των δύσκολων συνθηκών που αντιμετώπιζαν οι εργαζόμενοι στις γαλαρίες.

Το μεροκάματο του τρόμου θα μπορούσε να το χαρακτηρίσει κανείς.

Η αδιαφορία τόσο της πολιτείας όσο και της εργοδότης για την ακεραιότητα των εργαζομένων στις γαλαρίες είχε σαν συνέπεια οι μεταλλωρύχοι του Λαυρίου να θρηνούν συχνά συναδέλφους τους από ατυχήματα.

Πολλοί δε να μένουν ανάπηροι και σακατεμένοι για όλη τους τη ζωή. Ο φόβος του κινδύνου είχε φωλιάσει μέσα στις καρδιές των εργαζομένων και η ευχή σε κάθε έναν που αναχωρούσε για να πιάσει δουλειά ήταν από τους συναδέλφους του στερεότυπη "Καλή επιστροφή".

Δυστυχώς και οι Κουκουβιστιανοί μεταλλωρύχοι είχαν το μερίδιό τους στα ατυχήματα, και στο φόρο αίματος των εργαζομένων στα μεταλλεία Λαυρίου. Δεν θάταν καθόλου δίκαιο και σωστό να μην τους μνημονεύσω μέσα από τα γραπτά μου όσους ακόμη η θύμησή μου τους συγκρατεί. Νεαρά παιδιά και μεστοί άνδρες που έμειναν φύλακες για πάντα στις γαλαρίες του Λαυρίου για να θυμίζουν μια εποχή που η ανθρώπινη αξία ήταν πολύ φθηνή και η ζωή του κάθε εργάτη ασήμαντη από λίγους ασύδοτους κερδοσκόπους και από μια πολιτεία που δεν νοιάστηκε ποτέ για την τύχη αυτών των ανθρώπων.

Τα θύματα των ατυχημάτων ενταφιάζονταν στο νεκροταφείο του εργοταξίου από τους συναδέλφους και συγχωριανούς τους, χωρίς την παρουσία των δικών τους, που μάταια τους περίμεναν να επιστρέψουν ξανά στο χωριό και στα αγαπημένα τους πρόσωπα.

ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΛΑΥΡΙΟΥ

Η καλύβα των Σουπαίων που στην οικογένειά της συγκαταλεγόμουν και εγώ θρήνησε ένα από τα μέλη της, με τον σκοτωμό από βραδυφλεγές φουνέλο του μπάρμπα μου του Γιάννη Γ. Τριανταφύλλου (Πρα-νιζόγιαννου), αδελφού του πατέρα μου, και πατέρα της Κακαλίνας. Μια πέτρα από την έκρηξη τον βρήκε κατάστηθα και τον άφησε στον τόπο.

Τον θάψαμε τον μπάρμπα Γιάννη στο νεκροταφείο των μεταλλείων με τη συμμετοχή όλων των Κουκουβιστιανών μεταλλωρύχων, και δεν ήταν ούτε 30 χρόνων παλληκάρι. Αφησε πίσω στο χωριό τη γυναίκα του με δυο μικρά κοριτσάκια τη Μόρφω και την Παναγιώτα ορφανά και απροστάτευτα. Ένα δεύτερο θύμα των μεταλλείων που θυμάμαι ήταν ο Παναγιώτης Τσόχλας, ένα παλληκάρι 25 χρόνων. Τον πλάκωσαν τα μπάζα από την κατολίσθηση της οροφής στη γαλαρία όπου εργαζόταν μαζί με άλλους 5 συναδέλφους του. Μετά από δύο ημέρες κατόρθωσαν να τους ανασύρουν κάτω από τα μπάζα νεκρούς όλους. Συνολικά στα μεταλλεία Λαυρίου είχαν σκοτωθεί 5 Κουκουβιστιανοί μεταλλωρύχοι. Οι άλλοι 3 είχαν φονευθεί πριν φθάσω εγώ το 1904 στο Λαύριο, γι' αυτό μου είναι και άγνωστα τα ονόματά τους. Εκτός από τους νεκρούς των ατυχημάτων οι Κουκουβιστιανοί είχαν και αρκετούς τραυματίες.

(Συνέχεια στο επόμενο)

Αφιέρωμα στο ΧΡΗΣΤΟ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Το Τριακοστό Έκτο Τετράδιο της Ευθύνης σελ. 190 είναι αφιερωμένο στο χωριανό μας συγγραφέα Χρηστ. Μαλεβίτση, με πλούσια σχόλια για το έργο του.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ ΤΟΝ ΦΩΤΙΣΤΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κώστας Π. Μιχαηλίδης, Κωνσταντίνος Βάσσης, Παναγιώτης Βρετάκος, Δημήτρης Θ. Γκότσης, Γεωργία Κακούρου-Χρόνη, Σαράντος Ιω. Καργάκος, Χρήστος Ι. Κολιός, Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου, π. Νικόλαος Λουδοβίκος, Διονύσης Κ. Μαγκλιβέρας, Μιχαλάκης Ι. Μαραθεύτης, Νίκος Αλ. Μηλιώνης, Μάριος Μπέζος, Θανάσης Παπαθανασόπουλος, Π.Β. Πάσχος, Κυριάκος Πλησής, Κώστας Τριανταφυλλίδης, Παν. Χρ. Χατζηγάκης.

Χρήστου Μαλεβίτση

ΤΟ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ ΤΕΤΡΑΔΙΑ «ΕΥΘΥΝΗΣ»

ΕΝΑΣ ΑΕΤΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ήταν πλασμένος για τα υψηλά του πνεύματος. Είχε μέσα του απαραμειώτη, άγρυπνη, ασφαίρουμε την μεγαλοσύνη του ανθρώπου όταν καταφάσκει, - και με τί θάνατο τρόπο!- την θεϊκή του προέλευση. Ήταν ένας «σταλμένος» ο Χρήστος Μαλεβίτσης.

Ο κηπουρός-θάνατος τον έδρεψε όταν είχε φτάσει στην έκπαγλη πλήρωσή του, στην περίλαμπρη, την συγκλονιστική ωριμότητά του. Είχε όμως προλάβει, ο άγρυπνος εκείνος ανυφαντής των πνευματικών αποκαλύψεων, και μας φανέρωσε με πρωτόφαντη ρώμη στοχασμού και λόγου, το ύψος της ύπαρξής του και το κύρος του το θάνατο ως

ιεροφάντη των μύχιων πραγματικοτήτων που συνθέτουν από καταβολής κόσμου το ανθρώπινο μυστήριο.

Υπήρξε ο άνθρωπος που έγινε λόγος φωτιστικός, παρηγορητικός, του ακήρατου πνεύματος ο λόγος που νοηματοποιεί την απορία της Ιστορίας και υγραίνει με νάματα μυστικά τον μυχό της ύπαρξής μας.

Υγραίνει και τα μάτια μας η ευλαβής θύμησή του. Πλουτίζει την μνήμη μας η σταθερή αναπόληση της μορφής, της φωνής, της ένσαρκης παρουσίας του. Φωτίζει παρηγορητικά την ψυχή μας, και την στηρίζει, ο βαθύτατα παρηγορητικός, ο φτερωμένος του λόγος. Τί εύνοια Θεού να ζήσουμε μαζί του, να εργαστούμε και να ονειρευτούμε μαζί, να πανηγυρίσουμε και να πενήσουμε μαζί.

Αλλ' από το πένθος που σώριασε μέσα μας η αδόκητη εκδημία του, νιώθουμε σαν σε μυστηριώδη χαραυγή, να υφαίνεται εντός μας ένα φως που ιλαρώνει τις πικραμένες ψυχές μας. Και τότε, με τα τιμημένα του ελληνικού λόγου βιβλία του ανοιγμένα στα γόνατά μας, ακούμε τον πλατύ φτερουγισμό του πνεύματός του και μέσα μας τον θωρούμε να πετά ψηλά και να μας σέρνει προς τα εκεί σε μιά ευλογημένη «αρπαγή» που η φιλία την φανερώνει πιο θερμή, πιο αποκαλυπτική, πιο εγκάρδια.

Γιατί μας ευλόγησε όλους ο Χρήστος Μαλεβίτσης με την δαψίλεια των δωρημάτων του και στέριωσε το τίμιο όνομά του μέσα στην γλώσσα μας, στη σκέψη και στην αισθαντικότητα των Ελλήνων. Για να φωτίζονται και να φωτίζουν εις τον αιώνα.

Η «ΕΥΘΥΝΗ»

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΕΩΝ (18.5.1998)

Οι Παρνασσίδεις της Αττικής και οι φίλοι της Φωκίδας τίμησαν με την ημέρα ΜΝΗΜΗΣ που οργάνωσε η Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας, σε συνεργασία με την Αδελφότητα Αθανασίου Διάκου, το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας, τον Προοδευτικό Σύλλογο «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ», το Σύνδεσμο Πολυδροσιωτών ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ και τον Πολιτιστικό Σύλλογο Σκλήθρου, για να τιμήσουν τη μνήμη εκλιπόντων διακεκριμένων συμπατριωτών μας. Η εκδήλωση άρχισε με ευλαβική θρησκευτική δέηση από τον Αρχιμανδρίτη Ανατίλιο και τον Πατέρα Παναγιώτη.

Την εκδήλωση προλόγισε ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, ο οποίος αναφέρθηκε στην πορεία της γής των προγόνων μας, την προσφορά και το έργο των τιμωμένων και την ιδιαίτερη αγάπη τους για τα όμορφα χωριά μας και την Παρνασσίδα.

Τη ζωή και το έργο των εκλιπόντων παρουσίασαν.

- Ο Αντώνιος Αδαμόπουλος, καθηγητής Πανε-

πιστημίου, το έργο του Πάνου Δρίβα, Γεωπόνου, από το Πολύδροσο.

- Ο Ιωάννης Ζυγούσης, Οικονομολόγος, το έργο του Αθανασίου Κούτλα, Επιχειρηματία, από το Σκλήθρο.

- Ο Ιωάννης Ματσιώτας, Ιατρός, το έργο του Χρήστου Μαλεβίτση, Φιλόσοφου - Συγγραφέα, από την Καλοσκοπή.

- Ο Κων/νος Κόλλιας, Γεωπόνος, το έργο του Αθανασίου Σταθιά, Αρχηγού ΓΕΑ, από τον Αθανάσιο Διάκο.

- Ο Δημήτριος Χαλατσάς, Δικηγόρος, το έργο του Παναγιώτη Τσακρή, Εκπαιδευτικού - Συγγραφέα, από τα Καστέλλια.

Η εκδήλωση έκλεισε με το χορωδιακό πρόγραμμα της χορωδίας το Δήμου Νέας Σμύρνης και Μαέστρο το Γεώργιο Πετράκη.

Το πρόγραμμα παρουσίασε με επιτυχία η κ. Αθανασία Βανδώρου.

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακεκριμένοι χωριανοί μας**ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΗΜ. ΚΟΛΛΙΑΣ** *Τακτικός καθηγητής Ε. Μ. Πολυτεχνείου*

Τον Οκτώβριο 1997 ο χωριανός μας Στέφανος Δ. Κόλλιας εκλέχτηκε καθηγητής στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Ο Στέφανος Δ. Κόλλιας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1956. Πατέρας του ήταν ο Δημήτρης Παν. Κόλλιας (του Καλόερου) από το χωριό μας και μητέρα του η Ιωάννα Αγγελίδου από τα Βίλλια Αττικής.

Τελείωσε το Βαρβάκειο και μπήκε 10ος στη Σχολή Ηλεκτρολόγων-Μηχανολόγων του Ε. Μ. Πολυτεχνείου το 1974.

Πήρε το πτυχίο Ηλεκτρολόγου Μηχανολόγου το 1979. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Αγγλία, από όπου πήρε το μάστερ σε Τηλεπικοινωνίες από το Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ το 1980.

Αφού εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις στο Πολεμικό Ναυτικό, εκλέχτηκε Λέκτορας (1986) στον Τομέα Πληροφορικής του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Ε.Μ.Π. Την χρονιά 1987-1988 ήταν επισκέπτης Ερευνητής στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης στην Αμερική. Το 1989 εκλέχτηκε Επίκουρος καθηγητής και το 1992 Αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Ε.Μ. Πολυτεχνείου. Όπως αναφέρθηκε, τον Οκτώβριο 1997 εκλέχτηκε Τακτικός καθηγητής στο παραπάνω Τμήμα.

Ο εκλεκτός επιστήμονας έχει δημοσιεύσει περισσότερες από 100 εργασίες σε διεθνή περιοδικά και συνέδρια, ενώ έχει καθοδηγήσει περισσότερα από 30 ερευνητικά προγράμματα στα θέματα αυτά. Είναι κριτής διαφόρων Οργανισμών της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ έχει διατελέσει μέλος της Επιτροπής πολλών Συνεδρίων στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η Κουκουβίστα αισθάνεται ιδιαίτερη χαρά και υπερηφάνεια για το επίλεκτο κι άξιο τέκνο της και εκφράζει θερμά συγχαρητήρια στον ίδιο και στην πολιτεία που τον επέλεξε για την καίρια θέση του καθηγητή Ε.Μ.Π.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΕΣ

Στις 7 Ιουνίου 1998 τελέστηκε από την Οργάνωση Εθνικής Αντίστασης Αμφίσσης μνημόσυνο των πεσόντων την 4.1.1944, 33 αγωνιστών κατά των Γερμανών Επιδρομέων.

Μετά της Θείας Λειτουργίας χαιρέτησε την εκδήλωση ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας Γεώργιος Αυγερινός με τα ακόλουθα λόγια:

«Αιδεσιμώτατε, κύριε βουλευτά, αγαπητοί φίλοι και φίλες.

Εκ μέρους της Κοινότητας Καλοσκοπής και των Καλοσκοπιτών σας καλωσορίζω στον ιερό τόπο θυσίας των 33 (τριάντα τριών) παλληκαριών που την 5η Ιανουαρίου 1944 έπεσαν στα χώματα αυτά της Κουκουβίστας από τα φονικά βόλια των Γερμανών κατακτητών.

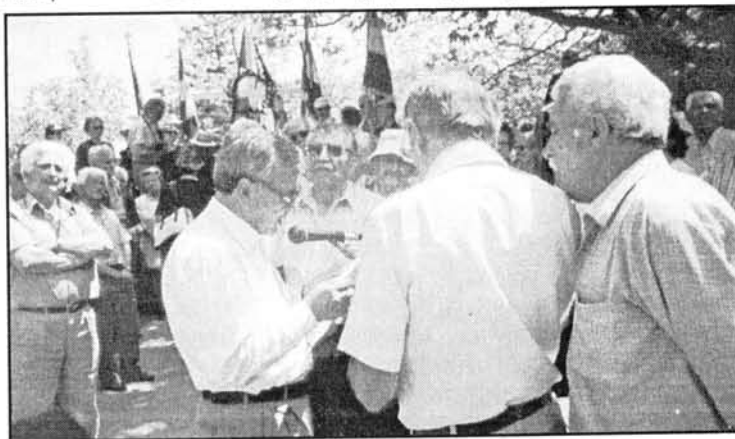
Η επιμνημόσυνη δέηση και η κατάθεση στεφανιών, που κάθε χρόνο τελούνται στη μνήμη τους, αποτελούν τον ύστατο φόρο τιμής και αναγνώριση

του μεγέθους της θυσίας τους, στο βωμό των ιδανικών του λαού μας για ανεξαρτησία, ελευθερία, δημοκρατία και κοινωνική απελευθέρωση.

Μας θυμίζει ότι οι πιο λαμπρές σελίδες της πρόσφατης ελληνικής ιστορίας γράφθηκαν με το αίμα του λαού μας, που σύσσωμοι και με πνεύμα εθνικής ενότητας και ομοθυμίας αντιμετώπισε τις εις βάρος του προκλήσεις και αδικίες.

Μας αποδεικνύει ότι σε καιρούς δύσκολους για το λαό μας και το Έθνος η περιφάνεια του λαού μας, η υπαγωγή και η αυτοθυσία αναδεικνύονται σε όλο το μεγαλείο τους και αποτελούν το κλειδί της πόρτας που έχει στόχο την ικανοποίηση των λαϊκών αιτημάτων και την εκπλήρωση των εθνικών στόχων.

Αιωνία σας η μνήμη αδέρφια μας».

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γεώργιος Αυγερινός απευθύνει χαιρετισμό.

Φωτογρ.: Λ. Αχλαδάς

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

1638	Βλάχος Παναγιώτης του Φ.	δρχ. 5.000	1671	Ραπτοπούλου Ξανθή στη μνήμη του συζύγου της	
1640	Καρόγιαννη Άννα (Καναδάς)	8.290		Θεμιστοκλή επί τη συμπληρώσει 11 ετών	
1641	Βλάχου Μαρία στη μνήμη του συζύγου της			από θάνατό του	2.000
	Παναγιώτη	10.000	1672	Τσιρώνης Βασίλειος του Στεργίου	5.000
1642	Αποστολόπουλος Γεώργιος (Καλοσκοπή)	3.000	1673	Τσόγλα Αικατερίνη στη μνήμη των εξαδέλφων	
1643	Κυριακής Παναγιώτης Αθ. (Χαλάνδρι)	10.000		της Χρήστου και Πόπης Μαλιβίτση	2.000
1644	Μπουκουβάλας Απόστολος στη μνήμη των		1674	Κουφός Δημήτριος του Κων.	3.000
	γονέων του	3.000	1676	Χριστίδης Βαγγέλης (ΗΠΑ)	29.750
1645	Κωστούρος Δημήτριος του Παναγ. (Λαμία)		1677	Χριστίδη Παναγιώτα (ΗΠΑ)	17.850
	στη μνήμη των γονέων του Παναγιώτη και		1678	Χριστίδης Παύλος (ΗΠΑ)	17.850
	Παναγιώτας	10.000	1679	Χριστίδη Παναγιώτα συζ. Δημ. (ΗΠΑ) στη	
1647	Μαλιβίτσης Ηλίας (Καλοσκοπή)	1.000		μνήμη της μητέρας της Αγγελικής Ζούργου	14.880
1648	Ράπτης Αθανάσιος (Καλοσκοπή) στη μνήμη		1680	Χαμηλός Νίκος του Γεωργ. (Καναδάς) στη	
	Νικ. Κολλύρη	2.000		μνήμη του εξαδέλφου του Γιάννη Ποδάρα	20.540
1649	Ράπτης Αθανάσιος στη μνήμη του κουνιάδου		1681	Μώρης Ευθύμιος του Παναγ.	2.000
	του Σόλια Αυγέρη	2.000	1682	Χαμηλός Κώστας του Παναγ.	4.000
1650	Πασσαλής Θέμης Αντ.	5.000	1683	Τσόγλα Μαρία στη μνήμη του συζύγου της	
1651	Φίκα Ελένη στη μνήμη του συζύγου της	3.000		Τριαντάφυλλου	50.000
1652	Φίκας Περικλής στη μνήμη του πατέρα του	3.000	1684	Ενισλίδου-Τσόγλα Γωγώ στη μνήμη του	
1653	Δανιήλ Κώστας του Ευαγ. (Καλοσκοπή)	5.000		πατέρα της Τριαντάφυλλου Τσόγλα	50.000
1654	Μώρης Γεώργιος του Παναγ. (Θεσ/νίκη)	5.000	1685	Βοξαλίδου Ευσταθία στη μνήμη Τριαντά-	
1655	Τούμπα Βασιλική του Κωστ. (Θεσ/νίκη)	5.000		φυλλου Τσόγλα	2.000
1656	Παπαγεωργίου Μιχάλης αντί στεφάνου στη		1686	Τομαράς Γεώργιος (Λαμία)	2.000
	μνήμη Παναγιώτας Δανιήλ	10.000	1687	Τσιρώνης Βασίλειος του Γ.	5.000
1657	Γληγόρη - Τούμπα Μαρία στη μνήμη του		1688	Τσουλανδρή Χρυσ. στη μνήμη του συζύγου της	3.000
	πατέρα της Γιάννη Τούμπα (Κωστάκου)	10.000	1689	Τσαλακλή - Τσουλανδρή Μορφούλα στη	
1658	Παπαγεωργίου Δημήτριος	5.000		μνήμη του πατέρα της	2.000
1660	Αποστολόπουλος Γεώργιος	5.000	1690	Κόλλιας Αθανάσιος του Δήμου	10.000
1661	Αφέντης Ανδρέας	3.000	1691	Μώρης Νικόλαος του Παναγ.	3.000
1662	Χριστοδούλου Επιστήμη	10.000	1692	Ράπτης Αθανάσιος στη μνήμη Αυγέρη Σόλια	1.000
1663	Ανδριστόπουλος Π. (Θεσ/νίκη)	3.500	1693	Καλτσάς Κώστας του Γεωργ. (Ναύπακτος)	3.000
1666	Διαμαντοπούλου Ευγενία (φίλη του χωριού		1694	Στη μνήμη Γεωργίου Φ. Βλάχου-Αντωνίου,	
	μας) στη μνήμη Γρηγοριάδη Δημ.	20.000		η γυναίκα του και τα παιδιά του	10.000
1667	Χριστίδη Παναγιώτα του Δημ. (ΗΠΑ)	30.000	1695	Βλάχος Αθανάσιος του Δημ. (Γραβιά)	2.000
1668	Τσιρώνη Ανθούλα στη μνήμη των γονέων της		1696	Ιλία Γρηγοριάδου, Βιτσαξάκη, στη μνήμη	
	Στέργιου και Ευθυμίας Τσιρώνη	10.000		του πατέρα της Δημ. Γρηγοριάδη	50.000
1669	Στρατούλη - Τσιρώνη Ιωάννα στη μνήμη των		1697	Δονα Τσιρώνη Μαρία	5.000
	γονέων της Στέργιου και Ευθυμίας Τσιρώνη	10.000	1698	Ζησίμου Κατίνα (Δαύλεια), στη μνήμη	
1670	Κουλουμπής Μιχάλης (Λεβαδιά)	2.000		Γιαννίτσας Τούμπα	1.000

Η ΓΕΝΙΑ ΤΩΝ 30ρηδων

ΟΡΘΙΟΙ: από αριστερά, Μπουρτζάλος Δημήτριος, Αλεξίου Γιάννης φίλος του χωριού, Πασσαλής Μπάμπης, Μουστάκας Γιώργιος.

Καθιστοί: από αριστερά, Ράπτης Γιάννης, Κυριακής Παναγιώτης, Χαμηλός Απόστολος.

Στους παραπάνω πρέπει να δοθεί το βήμα να αναπτύξουν τις θέσεις τους. Να δραστηριοποιηθούν μέσα σε εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας. Η αναγνώριση είναι απαραίτητη για να κρατηθεί ζωντανό το δέντρο της Κουκουβίστας που φυτεύθηκε πριν από 600 χρόνια. Πρέπει να δώσουν το παράδειγμα και τα νεότερα παιδιά.

(Φωτ.: Γ. Αλεξίου 1982)

ΓΙΑ ΜΟΝΙΜΟ ΙΕΡΕΑ

Για να λυθεί το θέμα του Εφημερίου του χωριού μας ο Σύνδεσμος έστειλε το υπ' αρ. φ. 354/98 έγγραφό του προς τον Αρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο:

Μακαριώτατε,

Με σεβασμό και πλήρη επίγνωση των σοβαροτάτων θεμάτων που καλείσθε να αντιμετωπίσετε τώρα που αναλάβετε το πηδάλιο της Εκκλησίας της Ελλάδος, πέρνουμε το θάρρος να θέσουμε υπ' όψη σας ένα σοβαρό πρόβλημα που ταλαιπωρεί τους κατοίκους του χωριού Καλοσκοπή (πρώην Κουκουβίστα) της επαρχίας Παρνασσίδας του νομού Φωκίδας απέχει 35 χιλ. από την Άμφισσα).

Το χωριό μας, τους μήνες του χειμώνα έχει 60 περίπου μόνιμους κατοίκους. Ενώ τους θερινούς και κυρίως από το μήνα Μάιο μέχρι και το τέλος Σεπτεμβρίου διατηρούν τις εστίες τους και συγκεντρώνονται σ' αυτό 600-1000 άτομα.

Οι κάτοικοι του χωριού διακρίνονται για το σεβασμό προς τη θρησκευτική τους παράδοση και μεριμνούν να διατηρούνται σε πολύ καλή κατάσταση οι δύο κεντρικές Εκκλησίες του χωριού (ο πολιούχος 'Αγιος Γεώργιος και της Κοιμήσεως της Θεοτόκου - Παναγία) καθώς και τέσσερα εξωκλήσια για τα οποία έδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και πρόσφατα τα ανακαίνισαν εξ αρχής με επίστρωση δαπέδου, αλλαγή στέγης, εσωτερική διακόσμηση κ.λ.π.

Δυστυχώς όμως το 1988 χάσαμε τον ιερέα του χωριού μας που κρατούσε την πίστη μας σε υψηλό επίπεδο, γιατί ο Κύριος τον κάλεσε κοντά του, και από τότε το χωριό μας μένει αποίμαντο, εξυηρημένο περιστασιακά από ιερέα που στέλνει η Ιερά Μητρόπολη Φωκίδος, μόνο τις δύο Κυριακές του μήνα και όχι τακτικά και σπάνια σε γιορτή και έκτακτες θρησκευτικές εκδηλώσεις.

Η Εκκλησία μας, καθώς και ο Σύνδεσμός μας, έχουν αναλάβει τη δαπάνη που υφίσταται ο ιερέας σε κάθε του επίσκεψη και μάλιστα φρόντισε και κατασκεύασε κατάλληλο διαμέρισμα παραπλεύρως της Εκκλησίας, με όλο του τον εξοπλισμό και το παραχρηϊ δωρεάν για την άνετη διαμονή του ιερέα.

Η Ιερά Μητρόπολη Φωκίδας, προς την οποία συνεχώς προβάλλουμε το αίτημά μας για τοποθέτηση μόνιμου ιερέα τους θερινούς τουλάχιστον μήνες, αναγνωρίζει τη σπουδαιότητα του αιτήματός μας, πλην όμως, δηλώνει αδυναμία για την ικανοποίησή του, δεδομένου ότι αριθμός των ιερέων της περιφέρειας, είναι περιορισμένος.

Μακαριώτατε, με την ελπίδα ότι θα διαβάσετε με κατανόηση την επιστολή μας και ελπίζοντας ότι δε σας κουράσαμε άσκοπα θα θελήσετε να δώσετε λύση στο πρόβλημά μας και θα μεριμνήσετε να επανδρωθεί η Εκκλησία του χωριού με μόνιμο ιερέα, εμείς δε θα αναλάβουμε να συνδράμουμε το έργο του με όλες μας τις δυνάμεις.

Σας ευχαριστούμε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο.

ΚΡΥΜΕΝΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Τί επιδημία είναι αυτή που έπεσε τώρα τελευταία με τις χωμένες λίρες.

Κι όλοι αυτοί οι θαμένοι θησαυροί στη γή κοντά στα εξωκλήσια ή και μέσα σ' αυτά.

Με ποιά άραγε φώτιση ξεκινάνε και τις βρίσκουν. Φώτιση από μέντιουμ μεριά ή από επιφώτιση του Αγίου Πνεύματος.

Εμένα πάντως δεν μούρχεται καμία τέτοια έμπνευση έστω, αλλά δεν είχα και ποτέ κάποια διαχείριση λιρών αλλοιώς κάτι θα μου κατέβαζε, κάτι θα υποψιαζόμουν και θα το προσπαθούσα.

Ένα σωρό διαδόσεις - απόψεις για κρυμμένους θησαυρούς τα τελευταία χρόνια, κι όλοι αυτοί οι θησαυροί να έχουν ενταφιαστεί σε μέρη σημαδιακά και κατά προτίμηση κοντά σε Εκκλησίες ή και μέσα σ' αυτές.

Φαίνεται ότι αυτοί που έθαβαν τις λίρες τις άφηναν υπό τη σκέπη του Θεού και των Αγίων. Θρησκευόμενοι άνθρωποι φαίνεται.

Λένε πως τις χωσιές έκαναν είτε οι κατακτητές Γερμανοί αποχωρώντας από την Ελλάδα το 1944, είτε οι αντάρτες εκεί κάπου στα 1949. Αλλά οι παραπάνω αναφερόμενοι δεν ήταν δα και για να προτιμούν τις Εκκλησίες. Τότε τί να πω. Αλήθεια εδώ χρειάζεται μέντιουμ.

Πριν από λίγα χρόνια λένε ότι βρέθηκαν λίρες σε χωσιές στην Τράκα, στον Άη-Νικόλα, στην Αγία Ελένη, στον Αγιάνη, στην Αγία Τριάδα και φέτος στην Αγία Παρασκευή.

Όλες οι χωσιές έξω από τις Εκκλησίες και πάντως σε σημαδιακά μέρη.

Φέτος μέσα στην Εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, μέσα στο Ιερό, κάτω από την Αγία Τράπεζα. Σκάψαν όλο το χώρο σε βάθος ενός μέτρου, κατέστρεψαν τα πλακάκια οι αθεόφοβοι, γέμισαν τον τόπο χώματα και δεν άφησαν τουλάχιστον να ξανακαλύψουν την τρύπα και να πετάξουν τα χώματα. Φαίνεται ότι θα αποκαταστήσουν τις ζημιές με κάποια δωρεά ή κανένα τάμα!

Ας είναι καλά οι άνθρωποι κι αν θέλουν ας πουν και σε κανέναν άλλο πιο είναι το μυστικό των κρυμμένων θησαυρών μήπως βλέπαμε κι εμείς άπορη μέρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΟΛΛΥΡΗΣ

ΝΕΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

Η χωριανή μας δικηγόρος Βασιλική (Βίκυ) Κ. Τούμπα πέτυχε στον διαγωνισμό προσλήψεως συμβολαιογράφων για το Πρωτοδικείο Αθηνών.

Να σου ευχηθούμε, Βίκυ, καλή σταδιοδρομία για την οποία είμαστε βέβαιοι, όχι μόνο γιατί γνωρίζουμε τον τόπο καταγωγής σου αλλά γιατί μας είναι γνωστή η διάθεσή σου για εργασία καθώς και η πείρα που διαθέτεις, σχετικά με θέματα του κλάδου που επέλεξες.